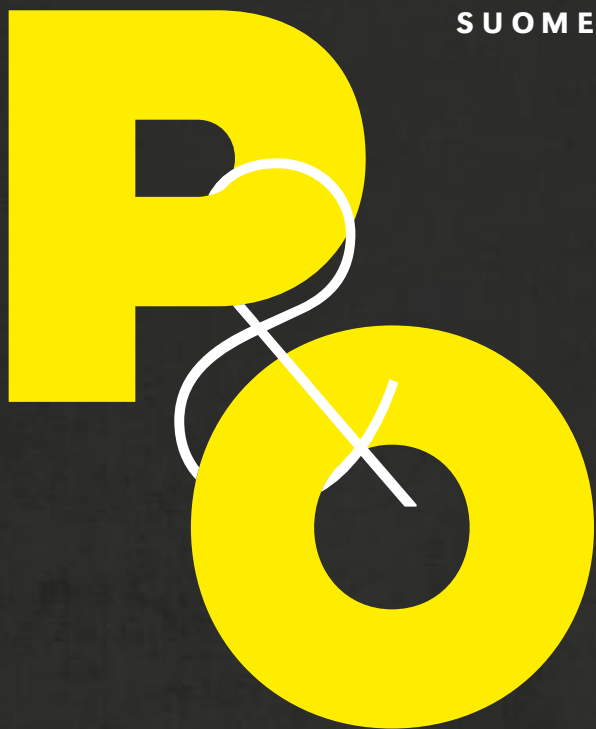

Vuoden hätäkeskuspäivystäjä Anniina Takala:

VERTAISTUKITOIMINTA AUTTAISI URAN ALUSSA OLEVIA

TYÖSSÄ

Häiriökohde-
valvonnassa hevo-
nen on ykkönen

18

MAAILMALTA

Suomalaisella sisulla
johtotehtävissä
Tukholmassa

26

AJASSA

Poliisimuseota
kiinnostavat esineiden
ohella ilmiöt

30

2

2024

Riittääkö hänelle työeläkettä?

Pian hänkin pääsee kouluun, ennen pitkää opiskelemaan ja työelämään. Mutta riittääkö hänelle aikanaan työeläkettä?

Tehtävämme Kevassa on pitää huolta julkisen alan ammattilaisista sukupolvesta toiseen – niin työuran aikana kuin sen jälkeen.

Katsomme kauas eteenpäin ja varmistamme sijoitustoiminnallamme, että myös tulevaisuuden tekijät saavat työeläkkeen.

Luotettavaa eläketurvaa
ja kestäväää työelämää.
www.keva.fi

94-vuotias uuden kynnyksellä

SARI WIID

”**K**un lakkaat muuttumasta, olet mennyttä.”* Näin voisi vapaasti suomentaa 1700-luvulla eläneen, muun muassa toimittajana, kirjailijana, keksijänä ja valtiomiehenä tunnetun amerikkalaisen Benjamin Franklinin mietteen. Franklin viittasi henkilökohtaiseen kehitykseen, mutta sama koskee organisaatioita ja niiden toimintoja. Aivan eritoten viestintää, myös tässä ajassa, kolmisensataa vuotta Franklinin jälkeen.

Tänä vuonna 94-vuotiaaksi varttunut Poliisi & Oikeus -lehti on vuosien varrella muuttunut paljon, ja samalla heijastanut yhteiskunnan ja ammattijärjestöjen muutosta. Ensi vuoden alussa tapahtuu kuitenkin jopa P&O:n kehityskaaressa ennennäkemättömän suuri muutos: P&O:sta tulee digilehti. SPJL:n kevätkuultuusto päätti, että viimeinen painettu P&O ilmestyy joulukuussa ja vuonna 2025 lehti ilmestyy sähköisessä muodossa, viiden numeron voimalla.

Tulin P&O:n päätoimittajaksi 19 vuotta sitten. Seppo Yrjönen oli luotsannut lehteä siihen vaiheeseen, jolloin sähköisen median ja erityisesti sosiaalisen median kehitys alkoivat mullistaa viestintää ja asettivat painetulle lehdelle suuria vaatimuksia esimerkiksi visuaalisuuden ja luettavuuden suhteen. SPJL:n päättäjät ovat kaikkina näinä vuosina tukenet liiton viestinnän kehitystä ja jäsenet ovat antaneet palautetta, jonka pohjalta toimintaa on uudistettu. Lehti ei enää pitkään aikaan ole ollut liiton tärkein uutiskanava, mutta se on olennainen osa kasvanutta viestinnän työkalupakkia.

Lehtiä luetaan edelleen, mutta lukutottumukset ovat muuttuneet: yhä useampi lukee

lehtensä vain verkosta, vaikka toki monet rentoutuvat myös ottamalla laadukkaan paperilehden käteensä. Kehityksen suunta on kuitenkin selvä. Samaan aikaan printtilehden kustannukset ovat nousseet merkittävästi ja tuntuvat myös liiton budjetissa. Digilehden tuotantotapa tuo joustoa työskentelyyn ja helpottaa sisältöjen jaettavuutta, sekä tietysti säästää ympäristöä. Siksi liiton hallitus esitti valtuustolle siirtymistä täysiveriseen, helppokäyttöiseen digilehteen.

Alussa siteeraamani Benjamin Franklin on sanonut myös näin: ”Mikä ansaitsee tulla tehdyksi, ansaitsee tulla tehdyksi hyvin.” Syksyn aikana rakennetaan P&O-digiä vastaamaan lukijoiden toiveita ja tarpeita. Tämän lehden painoon mennessä lehden alustan rakentavan yhteistyökumppanin kilpailutus on menossa. Lystikästä sinänsä: kun luet tätä kirjoitusta, päätös yhteistyökumppanista on jo tehty, mutta se ei mitenkään ehtinyt painettuun lehteen. Digilehden myötä tällainen viive jää historiaan: lehden saadaan julkaisuhetken mukainen tieto – ei parikin viikkoa aikaisemmin tapahtuneen painoon menon aikainen tilanne.

Meidän oma lehtemme ei siis ole lähelläkään loppua, vaan uuden kynnyksellä, valmiina palvelemaan jäseniä tulevina vuosina.

*) ”When you’re finished changing, you’re finished.”

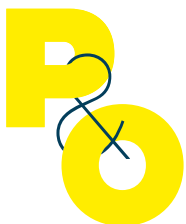
” Vuonna 2025 lehti ilmestyy sähköisessä muodossa, viiden numeron voimalla.

Jarkko Järvinen

Kannen kuva: Pasi Leino

POLIISI & OIKEUS
94. vuosikerta

Julkaisija

Suomen Poliisijärjestöjen
Liitto SPJL

Toimitus

Asemamiehenkatu 2
00520 Helsinki
viestinta@spjl.fi

Päätoimittaja

viestintäpäällikkö
Sari Wiid
p. 041 730 5957
sari.wiid@spjl.fi

Toimitussihteeri

visuaalisen viestinnän
asiantuntija
Katja Almgren
p. 044 582 0012
katja.almgren@spjl.fi

Osoitteenmuutokset

jäsenrekisterisihteeri
Anne Rakka
p. 050 415 2080
anne.rakka@spjl.fi

Ilmoitukset

Olli-Pekka Duk
p. 050 378 3932
olipekka.duk@gmail.com

Taitto

Kaaripiste Oy

Paino

Grano
p. 029 1800 400

ISSN 1238-5387

(painettu lehti)

ISSN 2670-1596

(lehti verkossa)

Aikakausmedian jäsen

Muistamiset sähköpostilla osoitteeseen:
viestinta@spjl.fi. Muistamisia julkaistaan
enintään kuusi kuukautta tapahtuman jälkeen.

Muu toimituksellinen materiaali sähköpostilla
osoitteeseen: viestinta@spjl.fi. Artikkeliehdotuksissa
suosittelemme olemaan yhteydessä toimitukseen
viimeistään kuukautta ennen kunkin lehden
aineistopäivää.

Toimitus ei vastaa sille ilmoittamatta lähetetystä
materiaalista. Toimitus pidättää oikeuden muuttaa
tekstejä, valikoida ja olla julkaisematta tekstejä.
Materiaalia ei palauteta.

Lehti nro 3/2024 ilmestyy viikolla 38,
aineistot viimeistään 13.8.

Lehti nro 4/2024 ilmestyy viikolla 51,
aineistot viimeistään 11.11.

Spjl Suomen
Poliisijärjestöjen
Liitto

- 3** Pääkirjoitus – 94-vuotias uuden kynnyksellä
- 6** Puheenjohtajalta – Sopimisen tie
- 8** Lyhyesti
- 10** Vuoden hätäkeskuspäivystäjä Anniina Takala: Vertaistukitoiminta auttaisi uran alussa olevia päivystäjiä
- 15** Suomen Palontutkijat kokoaa ja kouluttaa alan ammattilaisia
- 18** Häiriökohdevalvonnassa hevonen on ykkönen
- 22** Opettavainen matka
- 24** Pykälän pyörteissä
- 26** Suomalaisella sisulla Tukholman poliisin johtotehtävissä

- 29** Näkökulma – Miten ratkaisukeskeistä lyhytterapiaa voisi soveltaa poliisin työssä?
- 30** Poliisimuseon kokoelmissa on 24 000 esinettä
- 32** Vaihdetaan vapaalle – Meditaatiota kaksipyöräisellä
- 36** Sveitsin järvipoliisissa harrastuksen voi yhdistää työhön
- 39** Oden oodi – Ruusukupista vai maalaismaisemalla?
- 40** Muistamiset
- 41** Pulmakulma
- 42** Repe
- 42** SPJL:n toimiston yhteystiedot

jonne.rinne@spjl.fi

FB: SPJL.PO

Bluesky: bsky.spjl.social

Instagram: spjl_po

LinkedIn: spjlry

X: SPJL_PO

” Valtion virkamiehet
eivät voi ryhtyä
poliittisiin lakkoihin
tai tukilakkoihin.

Sopimisen tie

Hallitusohjelmaan kirjatut työelämää koskevat uudistukset ovat olleet tasaisesti otsikoissa aina hallitusohjelman julkistamisesta asti. Kaavaillut uudistukset aiheuttivat karvaita kommentteja ja viime vuoden lopulla työtaistelutoimia, jotka laajenivat tänä keväänä laajamittaisiksi lakoiksi.

Poikkeukselliseksi tilanteen teki myös se, että kevään aikana sain jäsenkentältä useita yhteydenottoja, joissa tiedusteltiin erityisesti sitä, onko SPJL mukana lakoissa. Tämän takia haluan ottaa kantaa tilanteeseen tämän artikkelin yhteydessä.

Edellä mainittuja lakkoja kutsutaan poliittisiksi lakoiksi lähtökohtaisesti siksi, että työsopimusneuvottelut eivät ole tällä hetkellä auki. Kyseessä ei siis ole sopimusneuvotteluita koskeva lakko tai toisten työntekijöiden työtaistelutoimia tukeva tukilakko. Poliittinen lakko ja tukilakko ovat työsopimussuhteisille laillisia työtaistelutoimia ja niihin voi ryhtyä ammattiliiton/neuvottelujärjestön päätöksellä, vaikka omaa sektoria koskeva työehtosopimus olisikin voimassa.

Valtion virkamiehillä on niin sanottu absoluuttinen työrauhavelvoite, joka tarkoittaa sitä, että sopimuskauden aikana vallitsee sopimusrauha, jolloin kaikki lakot ovat yksiselitteisesti laittomia. Valtion virkamiehet eivät siis voi ryhtyä poliittisiin lakkoihin tai tukilakkoihin.

Toimin JUKOn valtion neuvottelukunnan puheenjohtajana ja yhtenä neuvottelijana valtion virka- ja työehtosopimusta koskevissa neuvotteluissa. Sopimusta tehtäessä olemme luonnollisesti sitoutuneet tehtyyn sopimukseen, jonka valvontavelvoite kuuluu meille. SPJL ei osallistu laittomiin työtaisteluihin, ja toin tämän esille Akavan laajasti uutisoidussa tiedotustilaisuudessa 22.1.2024.

Kentältä tulleissa tiedusteluissa kysyttiin, vastustaako SPJL maan hallituksen tukemia uudistuksia. Poikkeuksellisesti näissä kysymyksissä on noussut esiin poliittinen näkökulma siitä, vastustammeko istuvaa hallitusta ja olemmeko jopa sitä kaatamassa. Emme ole.

SPJL on poliittisesti sitoutumaton järjestö, mikä tarkoittaa sitä, ettei liitto ole ryhmittynyt minkään poliittisen puolueen taakse tai vastaavasti mitään poliittista

puoluetta vastaan. Kysymykseen siitä, olemmeko vastustaneet hallituksen tekemiä uudistusesityksiä, on vastaus kyllä. Näin toimimme myös silloin, kun edellinen hallitus kaavaili merkittäviä leikkauksia sisäisen turvallisuuden ja oikeudenhoidon rahoitukseen.

SPJL vastustaa negatiivisia uudistuksia silloin, kun ne eivät palvele sen jäsenkuntaa tai Suomen sisäistä turvallisuutta ja oikeudenhoidoa. Edunvalvontajärjestönä olemme tähän sitoutuneita hallituspohjasta riippumatta.

Tällä hetkellä hallitus on laatimassa lainsäädäntöteitte uudistuksia, joista perinteisesti on sovittu neuvottelupöydissä. Tämä koskee erityisesti vientivetoista palkkamallia, ensimmäisen sairauspoissaolopäivän palkattomuutta ja aikuiskoulutustuen lopettamista. Nämä uudistukset koskevat merkittäväällä tavalla jäsenkuntaamme, ja pakko-lainsäädännön sijaan haluamme neuvotella asioista, jotka koskettavat keskeisellä tavalla jäsenistöämme.

Liiton keskeinen saavutus eli jaksotyön ylitöiden ”monttuunmenon” korjaaminen on vaarassa, mikäli ensimmäinen sairauspoissaolopäivä on palkaton. Tuskin jäsenistömme tahto kuitenkaan on se, että luovumme saavutetuista neuvottelutuloksista mukisematta – riippumatta siitä, minkä puolueen edustajat hallituksessa kulloinkin istuvat.

Sekä SPJL:n että keskusjärjestömme Akavan viesti on selkeä: Suomi on sopimusyhteiskunta ja työelämää koskevista uudistuksista on aina voitu neuvotella ja sopia. Vaikka KIKY-uudistus oli katkeraa kalkkia valtion virkamiehille ja työntekijöille, löydettiin pakkolainsäädännön sijaan sopimisen tie, johon kaikki sopijaosapuolet olivat valmiita sitoutumaan. Vaikkei lopputulos ollut kannaltamme paras mahdollinen, oli se silti paras esillä olleista vaihtoehtoista.

Yhdessä sopimalla ja sopimuksiin sitoutumalla pysymme löytämään parhaat vaihtoehdot esille tuotujen vaihtoehtojen joukosta. SPJL tekee hartiavoimin töitä, jotta jäsenistömme edunvalvonta toteutuu kaikilla tasoilla. Ja yhdessä sovittuun me olemme sitoutuneet nyt ja tulevaisuudessa.

SPJL:n valtuusto, liittokokousten välillä SPJL:n korkein päättävä elin, kokoontui Rovaniemellä 15.–16.5. Valtuuston puheenjohtaja **Tomi Sevander**, liiton puheenjohtaja **Jonne Rinne** ja 2. varapuheenjohtaja **Outi Ahonen** jakoivat tietoa ja herättelivät ajatuksia liiton jäsenten työssä ja yhteiskunnassa tapahtuneista ja vireillä olevista asioista. Valtuustolle esiteltiin muun muassa liiton toimintakertomus vuodelta 2023 sekä tilinpäätös. Katse suuntautuu kuitenkin jo tulevaan eli syksyllä alkavaan neuvottelukierrokseen.

Kokouksen esityslistalla ei ollut vain sääntöjen määräämiä asioista, sillä liiton hallitus halusi tuoda valtuuston päätettäväksi esityksen P&O-lehden muuttamisesta digilehdeksi. Valtuusto hyväksyi esityksen yksimielisesti; tästä enemmän pääkirjoituksessa sivulla 3.

” Huonovointisuus konkretisoituu esimerkiksi kivien ja keppien heittelyn muodossa.

Taustalla voi olla myös korostunutta individualismia ja auktoriteettien kunnioituksen laskua, oli kyseessä sitten opettajat tai poliisit.

PUHEENJOHTAJA JONNE RINNE MUSTREADIN TURVALLISUUSAIHEISISSA JULKAISUSSA POLIISEIHIN KOHDISTAVASTA VÄKIVALLASTA.

Suosi siviilisähköpostia OmaSPJL:ssä

Omat tietosi pidät helposti ajan tasalla OmaSPJL:ssä. Suosittelemme ensisijaiseksi eli kotisähköpostiosoitteeksi omaa siviilisähköpostiosoitetta, jotta viestimme tavoittaa sinut, oli kyse sitten tärkeästä jäsenpostista, uutiskirjeestä, jäsentutkimuksesta tai vaikkapa mökkien varausvahvistuksesta. Viestit eivät välttämättä tule läpi virkasähköposteihin. Lähetämme postia aina harkiten.

Tulevaisuudessa SPJL:stä riippu-

mattomista syistä esimerkiksi liiton omiin jäsentutkimuksiin ei välttämättä pääse vastaamaan, jos jäsenrekisterissä on ensisijaisena osoitteena virkasähköposti.

Sähköposti on muutenkin hyvä pitää ajan tasalla jäsenrekisterissä. Nimittäin jos salasana jäsenkirjautumiseen unohtuu voit saada kirjautumisohteet vain siihen sähköpostiin, joka on ensisijaisena sähköpostiosoitteenasi jäsenrekisterissä.

Levin mökkien kevät arvotaan 16.9.

Onko sinulla jo lomasuunnitelmia kevättälvelle 2025? Suunnitelmissa kannattaa ottaa huomioon SPJL:n jäsenten edulliset lomamökit. Ja mikä olisikaan houkuttelevampaa kuin Lapin keväthanget? Joten kiinnostaisiko viikko liiton laadukkaissa mökeissä, Marakassa, Tirakassa tai Keskusrakassa? Tirakkaan myös lemmikit ovat tervetulleita.

Seuraava mökkiarvonta suoritetaan

maanantaina 16.9.2024 ja se koskee Levin mökkejä ajalle 1.2.–26.4.2025 (karenssi neljä vuotta). Kaikki viimeistään 15.9.2024 loma-toiveensa järjestelmään jättäneet ehtivät arvontaan.

Lue lisää Levin mökeistä ja hinnoista (ja miksei muistakin SPJL:n jäsenten lomapaikoista) ja tee varaustoiveesi osoitteessa spjlmokit.fi.

"Tavoitteeni on myös jatkossa vahvistaa yhdessä jäsenjärjestöjemme kanssa JUKOn roolia aktiivisena ja vahvana työmarkkina-toimijana."

Julkisalan koulutettujen neuvottelujärjestö JUKOn toiminnanjohtajaksi 13.5.2024 valittu OTK Jouni Vattulainen

Marion saattaa soittaa sinulle

Yhteisöpedagogiikkaa opiskeleva **Marion Easton** tekee tänä kesänä SPJL:n pyynnöstä puhelinhaastatteluja, joiden avulla kerätään liiton nykyisten ja entisten jäsenten ajatuksia liiton toiminnan kehittämiseksi. Projekti on osa Marionin opintoja, mutta auttaa suuresti liittoa, erityisesti nyt, kun aletaan suunnitella seuraavan liittokokouksen toiminnan linjauksia. Puhelinhaastatteluihin valitaan jäseniä satunnaisotannalla, eikä haastattelujen perusteella tehtävästä raportista voi tunnistaa yksittäisiä vastaajia. Tartu tilaisuuteen ja kerro mielihiteesi, jos saat Marionilta puhelun!

941

**TIEDOTEPALVELUN KAUTTA LÄHETETTY
SPJL:N VALTUUSTON TIEDOTE AVATTIIN
941 KERTAA. TIEDOTTEEN POHJALTA
TEHTY UUTINEN ON JULKAISTU AINAKIN
30 MEDIASSA.**

Mitä SPJL teki v. 2023? Tutustu toimintakertomukseen nettisivulla.

Jäsenvakuutukset turvana myös loma-aikaan

SPJL:n jäsenen etuihin kuuluu useita vakuutuksia, joista matkustajavakuutus ja vapaa-ajan tapaturmavakuutus ovat erityisen hyödyllisiä lomaaikaan. Matkustajavakuutus on voimassa kaikkialla maailmassa enintään 45 vuorokauden pituisilla vapaa-ajan matkoilla. Vakuutuksen piiriin kuuluvat myös yhdessä jäsenen kanssa matkustavat alle 20-vuotiaat lapset.

Matkustajavakuutuksesta korvataan matkalla sattuneesta tapaturmasta ja sairaudesta aiheutuvat kustannukset siltä osin, kun niitä ei korvata jonkin lain perusteella. Korvaukseen piiriin kuuluu muun muassa matkasairauden aiheuttamia hoitokuluja, matkalla sattuneen tapaturman hoitokuluja, matkan peruuntumis- ja keskeytyskuluja sekä matkalta myöhästymisen aiheuttamia kuluja.

Lue tarkemmat tiedot matkustajavakuutuksen ehdoista ja korvaussummista liiton nettisivuilta (www.spjl.fi/palvelut-ja-edut/vakuutukset/matkustajavakuutus/). Täältä voit matkalle lähtiessä myös tulostaa todistuksen matkustajavakuutuksestasi.

SPJL:n jäsenten vapaa-ajan tapaturmavakuutus on voimassa kaikkialla maailmassa vapaa-aikana. Vakuutus korvaa tapaturman, joka on äkillinen, vakuutetun tahtomatta sattuva tapahtuma, joka johtuu ulkoisesta syystä ja aiheuttaa vakuutetulle ruumiinvamman.

Myös vapaa-ajan tapaturmavakuutuksesta löytyy lisätietoa liiton nettisivuilta (www.spjl.fi/palvelut-ja-edut/vakuutukset/vapaa-ajan-tapaturmavakuutus/)

Vuoden hätäkeskuspäivystäjä Anniina Takala:

VERTAISTUKITOIM URAN ALUSSA OLE

Hätäkeskuslaitos valitsee vuosittain Vuoden hätäkeskuspäivystäjän henkilöstön ehdotusten joukosta. Tänä vuonna tunnustuksen sai hätäkeskuspäivystäjä Anniina Takala Turun hätäkeskuksesta. Hyvinvointi on Takalalle tärkeää niin työssä kuin vapaa-ajalla.

INTA AUTTAISI VIA PÄIVYSTÄJIÄ

Kun hätäkeskuspäivystäjä **Anniina Takala** sai pyynnön käväistä Turun hätäkeskuksen päällikkö **Mauri Turulan** luona, Takala oletti kullekseen päälliköltä olevansa ehdolla Vuoden hätäkeskuspäivystäjäksi. Työkaveri oli paljastanut asian aiemmin viestillä ja kertonut, että työyhteisö oli äänestänyt Takalan ehdokkaakseen tunnustuksen saajaksi.

Takalan saapuessa päällikön juttusille Turulalla olikin onnitteluviesti kerrottavanaan; Takala oli valittu Vuoden hätäkeskuspäivystäjäksi 2024.

– Tovi siinä meni, että tajusin tilanteen. Ajattelin, että vaikka olen ehdolla, en tule valituksi, sillä minulla on niin vähän virkavuosia takana. Lisäksi Hätäkeskuslaitoksen johtaja **Taito Vainio** yleensä soittaa valitulle, mutta Turula halusikin kertoa valinnasta kasvotusten, Takala kertoo.

Ammatillisen suojan kehittyminen otti aikansa

Takala valmistui hätäkeskuspäivystäjäksi neljä vuotta sitten. Jo muutaman vuoden kokemuksella Takala on osoittanut työssään huomattavaa ammatillista osaamista hätäilmoitusten käsittelyssä ja riskiarvioinnissa. Myös hänen kykynsä kohdata soittajat, kollegat ja yhteistyöviranomaiset herättivät valintaraadin huomion.¹

Takala on monen muun hätäkeskuspäivystäjän lailla alanvaihtaja. Hän työskenteli aiemmin lähihoitajana ja sairaanhoitajana, mutta allergia pakotti etsimään uralle uuden suun-

nan. Opiskeluun Takala sai Kevalta tukea, joka mahdollistaa henkilön kouluttautumaan uuteen, terveydentilan kannalta sopivaan ammattiin.

Hoitajatausta auttoi Takalaa pääsyssä Pelastusopistolle, mutta hyväksi luettavaksi aiemmista opinnoista kelpasi vain anatomia. Takalan koti sijaitsi tuolloin Raumalla, jonne hän ajeli viikonlopuiksi viettämään vapaitaan. Kun opinnot siirtyivät välillä Tampereelle Poliisiammattikorkeakouluun, ajomatka lyheni mukavasti.

Alkuun oli vaikeaa kuvitella, millaista hätäkeskuspäivystäjän työ ja työvuorot todellisuudessa olisivat, mutta opintojen edetessä mielikuva kirkastui. Työ onkin pääosin vastaanottanut opiskeluajan odotuksia, mutta Takala myöntää, että työ on kuormittavampaa, kuin hän kuvitteli.

– Työ on raskasta, mutta eri tavalla kuin hoitotyössä. Työ on staattista ja vuorot ovat pitkiä. Hätäpuhelut liittyvät yleensä aina ikävään tilanteeseen, joten puheluiden sisältö kuormittaa psyykkisesti. Lisäksi puheluita tulee määrällisesti paljon. Hätäkeskuspäivystäjän työssä vaaditaan sen vuoksi hyvää paineensietokykyä sekä kykyä tehdä päätöksiä sekunneissa.

– Viimeisen vuoden aikana itselleni on kehittynyt tietty ammatillinen suoja, enkä muista puheluita enää jälkeensä. Aiemmin murehdin ihmiskohtaloita. Epätietoisuus onkin monelle haaste, ja toisinaan päivystäjän jaksamisen vuoksi otamme hätäkeskuksesta yhteyttä poliisin kenttäjohtajaan, joka sitten kertoo mitä voi.

Parasta hätäkeskuspäivystäjän työssä on Takalan mielestä flow-tila, se kun tehtävä imaisee mukaansa ja lopputulos on onnistunut.

– Esimerkiksi muuttuva, A-kiireellisyysluokan poliisitehtävä, jossa päivystäjän on osattava rytmittää puhelua eli osattava antaa poliisille lisätietoa ja toisaalta myös pyytää niitä oikeassa hetkessä, saattaa imaista mukaansa. Kun tällaisessa haasteellisessa tehtävässä teen itse parhaani ja samalla myös poliisi onnistuu työssään, ja kaikki menee putkeen, tulee hyvä fiilis!

” Hätäkeskuspäivystäjän työssä vaaditaan kykyä tehdä päätöksiä sekunneissa.

Liiallista kuormittumista ehkäisemässä

Takala sanoo, että hätäkeskuspäivystäjien jaksamisongelmat ovat yleisesti tiedossa. Sen vuoksi hänellä onkin vahva halu ylläpitää niin omaa kuin työyhteisön hyvinvointia.

Kun Takala oli työskennellyt Hätäkeskuslaitoksessa vajaan vuoden, hän liittyi työhyvinvointityöryhmään, jonka tehtävänä on suunnitella esimerkiksi työyhteisön tyhy-päiviä ja pikkujouluja. Myöhemmin Takala hakeutui myös defusing- eli purkukeskusteluohjaajaksi.

– Uran alussa tuli useammin tarpeita purkukeskusteluille ja koin ne hyviksi. Sen vuoksi kiinnostuin itsekkin defusing-ohjaajan tehtävästä. Lisäksi olen mukana vastikään startanneessa pilotissa, jossa Hätäkeskuslaitokseen koulutetaan vertaistukiohjaajia. Pilotissa jokaisesta hätäkeskuksesta on mukana 3–5 henkilöä.

Defusing-keskustelut kohdistuvat pääsääntöisesti tiettyyn puheluun ja tehtävään, mutta vertaistukitoiminta toimisi Takalan mukaan isommalle kohderyhmälle pidempiaikaisena ja laajempana tukena. Vaikka vielä on auki, millaisiin tilanteisiin vertaistukitoimintaa käytettäisiin, Takala pitäisi sitä hyvänä esimerkiksi uusille hätäkeskuspäivystäjille.

– Monet puhuvat, kuinka ensimmäiset puoli vuotta ovat päivystäjän uralla ne kauheimmat ja stressaavimmat. Samoja asioita pyörittelevät saataisiin näin yhteen käsittelemään haasteina koettuja asioita. Tällä voitaisiin ehkäistä henkilöstön vaihtuvuutta, kun ihmiset eivät heti uran alussa ota loppu-tiliä liiallisen kuormittumisen vuoksi.

Hätäkeskuslaitoksessa on tehty muitakin muutoksia henkilöstön työhyvinvoinnin parantamiseksi sekä toimintatapojen kehittämiseksi. Laitos otti muun muassa ensihoidon riski-

↑ Hätäkeskuspäivystäjä Anniina Takala on myös defusing-ohjaaja. Takala myöntää, että toisinaan voi olla vaikeaa tunnistaa, milloin kollega tarvitsee puhelun jälkeistä purkukeskustelua. Ideaalitilanteessa päivystäjä pyytää sitä itse, mutta tarvetta voi olla vaikeaa tunnistaa, jos sokki on päällä.

” Uuden riskiarviotyökalun myötä hätäkeskuspäivystäjä arvioi itse tehtävälajin ja kiireellisyyden.

täkeskuksessa ei ollut avoinna vakituista virkaa, eikä Takala halunnut hypätä vakivirasta määräaikaan, hän anoi lupaa tehdä Porin töitä Turusta käsin. Toukokuun 2023 alusta, vakiviran myötä, Takalan työpaikka siirtyi virallisesti Turkuun.

Urheilu on kuulunut Takalan elämään aina. Nuorempana hän pelasi jalkapalloa, siirtyi sitten kuntosaliharjoitteluun ja nykyään Takala harrastaa crossfitia ja painonnostoa. Kuormittava työ on kuitenkin vaikuttanut urheiluharrastukseen.

– Jos olen psyykkisesti kovin väsynyt, ei kroppaa ole hyvä kuormittaa liikaa. Silloin olen joutunut keventämään treeniä ja treenaamista.

– Vuorotyö on haasteellista, enkä ole koskaan tehnyt muuta kuin vuorotyötä, ja se alkaa tuntua. Valvominen ei sinällään ole ongelma, mutta kolmivuorotyön vuoksi rytmi pitää laittaa ympäri kerran viikossa, ja se aiheuttaa minulle haasteita nukahtamisessa.

Unen saamiseksi Takala on tehnyt rentoutusharjoituksia ja yrittänyt keskittyä palautumiseen. Vaikka uni ei heti tulisikaan, auttavat harjoitteet kehoa edes levähtämään.

Vapaa-ajalleen Takala osti vastikään retkeilyauton, jolla hän lähtee perhoskoiransa kanssa kiertelemään Suomea kesälomallaan. Takala suunnittelee, että talvella autolla voisi lähteä laskettelemaan pohjoiseen.

– Auto on uusi tuttavuus ja harjoittelen yhä sen ominaisuuksia. Tarkempia suunnitelmia en ole vielä tehnyt, olen sellainen hetkessä eläjä. Eipä ole poissuljettua sekään, että jossain vaiheessa muuttaisin autoon kokonaan! 🟡

1 Hätäkeskuslaitos

Hätäkeskuslaitos palkitsi ammatilaisiaan ansiokkaasta työstä 9. huhtikuuta. Vuoden hätäkeskuspäivystäjä 2024 -tunnustuksen sai hätäkeskuspäivystäjä **Anniina Takala** Turun hätäkeskuksesta. Pro 112 -tunnustus jaettiin Hätäkeskuslaitoksen Virvepääkäyttäjä **Minna Yliselle**. Ylisen haastattelun voit lukea Poliisi & Oikeus 3/2024 -lehdestä, joka ilmestyy syyskuussa!

↑ Anniina Takala liittyi SPJL:ään jo opiskeluaikana. Liiton tärkeimpänä jäsenenä hän pitää oikeusturva-apua.

arviokäytännön käyttöön viime marraskuussa. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että päivystäjä voi käyttää ammattitaitoaan ja harkintavaltaansa aiempaa enemmän.

– Aiemmin Erican analyysiin syötettiin valinnat, jonka jälkeen järjestelmä teki vasteen ja kiireellisyyden tehtävälle. Uuden riskiarviotyökalun myötä hätäkeskuspäivystäjä arvioi itse tehtävälajin ja kiireellisyyden. Hän voi myös tehdä järjestelmän ehdotuksesta poikkeavan päätöksen, esimerkiksi jättää ambulanssin lähettämättä, jos katsoo, ettei sille ole tarvetta. Palasimme siis osin samaan toimintatapaan kuin Erica edeltäneessä tietojärjestelmässä oli.

– Oma kurssini oli ensimmäinen, jolle vanhaa järjestelmää ei opetettu enää lainkaan. Siksi hieman jännitti, miten tällainen ”ericalapsi” osaa, Takala myöntää, mutta lisää, että uusi toimintamalli tukee päivystäjien työtä hyvin ja antaa heille paremmat vaikutusmahdollisuudet työn tulokseen.

Takalan mielestä muutos myös parantaa hätäkeskuspäivystäjän oikeusturvaa etenkin ensihoidon tehtävissä.

Työn vastapaino

Joulukuussa 2022 Takala muutti Raumalta Turkuun työskenneltyään Porin hätäkeskuksessa 2,5 vuotta. Koska Turun hä-

↑ Sähkötarkastusyhdistys SÄTY ry:n edustaja Reijo Lintula demooa koulustrastilla erilaisten sähkölaitteiden käyttäytymistä, kun laitteille syötetään ns. liikaa virtaa. Nollavika voi olla hengen-vaarallinen.

TEKSTI

Katja Almgren

KUVAT

Suomen Palontutkijat ry:n arkistot

Suomen Palontutkijat kokoaa ja kouluttaa alan ammattilaisia

Tulipalojen tutkinta haastaa poliisin ohella myös muita viranomaisia ja yksityisiä toimijoita. Koulutusta alalle on kuitenkin vähän. Suomen Palontutkijat ry perustettiin 10 vuotta sitten vastaamaan tähän tarpeeseen.

Toukokuussa media uutisoi Espoossa syttyneistä lukuisista tulipaloista, joista poliisi pyysi yleisohavaintoja. Länsi-Uudenmaan poliisilla oli syyt epäillä, että palot olivat tahallisesti sytytettyjä. Kun hätäkeskus saa tiedon tulipalosta, alkaa tapahtumasarja, joka työllistää niin Pelastuslaitosta, poliisia kuin yksityisiä toimijoitakin.

Tulipaloja tutkivia viranomaistahoja ovat Suomessa pelastustoimen ja poliisin ohella muun muassa Turvallisuus- ja ke-

mikaalivirasto TUKES ja Onnettomuustutkintakeskus OTKES. Yksityisistä toimijoista tulipalojen syttymiseen johtaneista syistä ovat kiinnostuneita esimerkiksi vakuutusyhtiöiden vakuutustutkijat. Suomen Palontutkijat ry kerää yhteen nämä eri toimijat.

Yhdistykseen kuuluu 140 jäsentä ympäri Suomen: poliiseja, vakuutustutkijoita, sähkötarkastajia, pelastuspuolen väkeä. Kaikille yhteistä on se, että he tutkivat tulipalojen juurisyitä,

” Suomessa syttyy vuosittain noin 12 000 tulipaloa.

matillista koulutusta erilaisista paloista. Yhdistyksen kattojärjestönä toimii kansainvälinen IAAI (International Association of Arson Investigators), jonka juuret ulottuvat vuoteen 1949. Sillä on yli 5 000 jäsentä ympäri maailman.

IAAI järjestää koulutuksia, joista myös kotimainen yhdistys ammentaa tietoa sekä saa koulutuspäivilleen kansainvälisiä luennoitsijoita. Vuosittain Suomen Palontutkijoiden koulustapahtumia on kaksi; keväällä luentoja ja syksyisin käytännön harjoituksia, joihin mahtuu kerrallaan noin 25 osallistujaa.

Yhdistys etsi pitkään sopivaa harjoituspaikkaa käytännön harjoituksilleen. Lopulta ratkaisu löytyi siirreltävistä konteista.

– Idea konteissa on, että niihin rakennetaan huoneita, jotka poltetaan, ja siihen ympärille tehdään tarina. Osallistujien tehtävä on tutkia, mitä on tapahtunut, mistä palo on saanut alkunsa, onko palo tahallisesti sytytetty ja niin edelleen. Aivan kuten normaalistikin, kun tutkijat menevät palopaikalle, Laiso kertoo.

Konttien lisäksi osallistujat kiertävät muitakin rasteja. He ovat päässeet esimerkiksi tutkimaan, miten palavat materiaalit näkyvät erilaisilla pinnoilla.

– Ensimmäiset koulutukset käsittelivät pitkälti palofysiikkaa, mutta nykyisin koulutuksessa käydään aihetta läpi laajemmin. Viimeisimmissä harjoituksissa olemme olleet jo oikeussalissa

↑ Koulutuksessa painotetaan myös työturvallisuutta ja varusteet on oltava sen mukaiset.

→ Palopaikkatutinnan koulutusrasti käynnissä. Jokaiselle rastille on oma tarina ja se pitää tutkijan yrittää selvittää parhaansa mukaan.

leviämistä ja vahinkoja. Puheenjohtaja **Mika Laiso** kertoo, että ajatus yhdistyksen perustamisesta lähti tarpeesta.

– Halusimme koota yhteen samanhenkiset, eri organisaatioissa työskentelevät ihmiset, jotka olivat tavanneet toisensa palopaikoilla. Laitoimme viidakkorummun liikkeelle, ja lopulta 50-henkinen ryhmä kokoontui joulukuussa 2013 yhdistyksen perustamiskokoukseen. Siellä päätettiin, että vuoden 2014 alusta toimintansa aloittavan yhdistyksen tärkein tehtävä olisi kouluttaminen.

– Poliisin puolella on yksi paloihin perehtynyt kurssi, **Pasi Hyyryläisen** vetämä *Tuhotyörikosten tutkinta* -kurssi. Se on ainoa, vaikkakin hiton hyvä. Pelastusopiston rooli palontutinnan kouluttamisessa on tutkintopohjaista. Ne ovat etänä suoritettavia verkkokursseja. Tähän tarjoamme täydennystä.

Ideoita ja luennoitsijoita ulkomailta saakka

Erilaisia tulipaloja syttyy Suomessa vuosittain noin 12 000. Tilastojen valossa ihmisen oma toiminta on useimmiten johtanut palon syttymiseen. Poikkeuksen tekevät liikennevälinepalot, joissa aiheuttaja on useimmiten vika koneessa tai laitteessa.¹

Suomen Palontutkijat on kymmenen toimintavuotensa aikana vakiinnuttanut paikkansa tarjoamalla jäsenilleen am-

saakka eli käyty koko tulipalon kaari läpi. Käytännön harjoitukset ovat suosittuja ja haluttuja.

Koulutuspäivien suunnittelusta vastaa yhdistyksen hallitus.

– Seuraamme trendejä kuten yhä lisääntyvää akkuteknologiaa. Näitä tuomme myös käytännön harjoitteisiin mukaan. Lisäksi osallistujat saavat antaa koulutusten jälkeen palautetta ja voivat ehdottaa aiheita tuleville koulutuksille.

Poliiseja kaivataan lisää

Suomen Palontutkijat on yleishyödyllinen yhdistys, jonka tarkoitus ei ole tuottaa voittoa. Laiso on tyytyväinen, että sen vuoksi jäsenyysskin on saatu pidettyä edullisena, eikä alhaiselle jäsenmaksulle ole ollut korotuspaineita koko 10 toimintavuoden aikana.

Laiso edustaa yhdistyksen hallituksessa vakuutustutkijoita, mutta ehti toimia 20 vuotta poliisina ennen nykyistä uraansa Fenniassa. Yhdistyksen koulutuksissa hän näki mieleusti enemmänkin poliisin tutkijoita.

– Koulutusten sisältö palvelisi myös heitä. Lisäksi verkostoitumisella on tärkeä rooli.

Poliisin edustajana yhdistyksen hallituksessa on Pasi Hyyryläinen, joka on ollut Laison tavoin mukana alusta saakka. Hyy-

ryläinen osallistuu keväisten koulutuslentojen suunnitteluun.

Hyyryläinen on myös yksi niistä, joita Suomen Palontutkijat ry halusi muistaa vuosijuhlissaan toukokuun alussa.

– Halusin puheenjohtajana palkita sellaiset henkilöt, jotka ovat paneutuneet pitkäjänteisesti palontutkintaan ja palojen ennalta ehkäisyyn. Pasi työskenteli aiemmin Keski-Uudella maalla tutkinnassa ja on ollut todella pitkään vetämässä kursseja yhdistyksessämme ja poliisissa. 🟡

1 Pelastusopiston tilastot

↑ Varsinais-Suomen Pelastuslaitoksen harjoitusalue on ollut Suomen Palontutkijat ry:n koulutuskäytössä parisen vuotta.

Käytännön harjoituksia toivotaan lisää myös poliisin omalla kurssilla

Poliisihallinto järjestää vuosittain erikoistumisopintona *Tuhotyörikosten tutkinta* -kursin 30 hengen ryhmälle. Kurssin osallistujista 2/3 on paikallispoliisista, 1/3 paikoista on kiintiöity pelastuspuolelle, vakuutuspuolelle ja Keskusrikospoliisille. Kurssi kestää kaikkiaan kolme viikkoa.

Kurssin johtajana vuodesta 2006 toiminnut rikosylikonstaapeli **Pasi Hyyryläinen** kertoo, että koulutuksen sisältöön on vuosien varrella tuotu uusia painopisteitä, esimerkiksi räjähdyspaikkatutkinta ja ympäristötutkinta. Hyyryläinen toimi kurssin vetovastuun aloittamisen aikaan Keski-Uudenmaan poliisilaitoksella teknisenä tutkijana.

– Aloittaessani aikanaan palonsyöntutkintaa, pohdin silloin mielessäni, että pirullakos näitä selvittää, mutta kokemus toi onnistumisia ja varmuutta. Palokoirien tuleminen 2000-luvun alusta avitti tutkintaa merkittävästi.

Poliisin vastuu palontutkinnassa on vuosien aikana muuttunut lainsäädännössä tapahtuneiden muutosten myötä. Kurssin teoriaosuuksissa käsitelläänkin aina lainsäädäntöä ja rikosten tunnusmerkistöjä.

– Jokaisen osallistujan tulee esitellä työuraltaan yksi case, jossa he ovat olleet mukana tutkimassa tulipaloa. Erittäin mielenkiintoisia tapauksia, kuten on oikeastaan koko aihekin jo pelkästään sen vuoksi, että pykäläviidakko on niin haastava, Hyyryläinen sanoo.

Vuodesta toiseen osallistujat toivovat lisää käytännön harjoituksia. Rekonstruktioivat Hyyryläisen mukaan sisältäneet muun muassa palodemojia, savusukellusta ja räjähdysharjoituksia.

– Myös palopaikan kuvausta käsitellään siitä näkökulmasta, mitä palopaikalla tulee huomioida verrattuna perusrikospaikan kuvaukseen, kun on pimeää ja kaikki on mustaa. Tänä päivänä dronet ovat nousseet tärkeiksi välineiksi ilma- ja yleiskuvauksessa

esimerkiksi tehdaspaloissa. Kun aloittelin hommia, tuli paloauton nosturiauto paikalle ja ääritapauksessa helikopteri.

– Ala on mullistunut 20 vuodessa paljon, vaikka varsinainen tutkintatyö on pysynyt ennallaan. Yllättävän paljon voidaan kuitenkin tutkia ja selvitysprosentit ovat olleet yli 50, vaikka palonsyöntutkinta on todella haasteellista, Hyyryläinen sanoo ja lisää, että poliisi tekee yhteistyötä tänä päivänä yhä enemmän sähkötutkijoiden kanssa.

Sähköisten syttymissyiden lisääntyminen on Hyyryläisen mukaan selitettävissä akkuteknologian kasvulla erilaisissa laitteissa. Toisaalta turvallisuus on kehittynyt esimerkiksi tv-teknologian muuttuessa ja induktioliestien tullessa yleisemmiksi.

– On ollut ilo seurata, kuinka yhteistyö poliisin ja Pelastuslaitosten välillä on kehittynyt huomattavasti parempaan suuntaan. Tausalla on muun muassa lainsäädäntömuutokset, Hyyryläinen lisää.

Häiriökohdevalvonnassa hevonen on ykkönen

Poliisihevonen näkyy kauas, ja sen selästä näkee pitkälle. Hevonen luo myönteistä ilmapiiriä ihmisissä. Virka-apupyynnöiden määrä on kasvanut ja muutama vuosi sitten ratsupoliisi saikin kaksi hevosta lisää.

TEKSTI

Elina Iiskola-Joutjärvi

KUVAT

Katja Almgren

Poliisihevosten arki on rutiininomaista, vaikka päivän aikana saattaakin olla mitä erilaisempia tehtäviä ja harjoituksia, kuten pressun päällä kävelyä tai palloharjoittelua.

Poliisihevosten päivä alkaa aamuruoalla. Sitten kymmenen poliisihevosen lauma pääsee yhdessä isoon tarhaan. Puolilta päivin hevoset saavat päiväheinät ja käyttöön lähtevät hevoset tuodaan takaisin talliin. Sitten ne harjataan ja huolletaan, muun muassa kengät tarkastetaan, etteivät ne heilu tai ole irronneet. Sen jälkeen hevonen harjoittelee tai lähtee partiovuoroon. Illalla hevonen saa vielä ruokaa, se ja varusteet huolletaan, ja öisin hevoset lepäävät tallissa.

– Hevosen pääsääntöinen viikkorytmi talvikaudella on, että neljänä päivänä hevonen on kaupungilla partiossa ja kahtena päivänä sitä ratsastetaan ratsastuskentällä. Kesäaikana hevonen partioi viitenä päivänä viikossa. Jokaisella hevosella on vähintään yksi vapaapäivä viikossa, jolloin hevonen on koko päivän tarhassa aamusta iltaan, vanhempi konstaapeli **Jukka Aarninsalo** summaa.

Ratsupoliisin tehtävät voidaan jakaa kolmeen osaan. Päätehtävänä on yleisen järjestyksen ja turvallisuuden valvonta. Toinen tehtävä on joukkojenhallintatehtävät esimerkiksi isoissa yleisötapauksissa. Kolmas on erilaiset edustustehtävät, kunniavartiot ja sidosryhmäyhteistyöt. Sen lisäksi ratsupoliisin tehtäviin kuuluu liikenteenohjausta jalkaisin ja muita poliisin tukitoimia kuten poliisin neuvontapuhelintehtävät.

Häiriökohdevalvonnassa hevosen hyöty on kaikkein suurin. Poliisihevoset ovat kookkaita, säkäkorkeudeltaan usein vähintään 170 senttimetriä, joten ratsukot näkyvät kauas, ja jo sillä on usein rauhoittava vaikutus. Ratsupoliisi näkee melkein kolmen metrin korkeudelta hyvin ihmismassoja yli.

– Ratsupoliisi on ihmisten keskellä isoissa tapahtumissa, joten valvonnan vaikuttavuus on suurempi kuin jos poliisi

↑ Ratsupoliisi kuuluu Helsingin poliisilaitokseen ja päivittäinen toiminta sijoittuu Helsinkiin. Virka-apupyynnöitä tulee muistakin poliisiyksiköistä ja etenkin kesäaikaan matkustetaan myös muualle Suomeen.

↑ **Vanhempi konstaapeli Jenni Yli-Ikkelmä ja hänen nimikkohevosensa Luigi.** Yli-Ikkemällä oli nuorempana oma hevonen, mutta muutaman vuoden kenttätöitä tehtyään hän huomasi, että ratsupoliisiin oli avautunut paikka. Hän on toiminut ratsupoliisina kahdeksan vuotta.

istuu esimerkiksi autossa. Ihminen ei välttämättä näe, että poliisi seuraa häntä. Olemme lähempänä ihmisiä, vanhempi konstaapeli **Jenni Yli-Ikkelmä** kertoo.

Ratsupoliisin työpäivään kuuluu myös hallinnollisia tehtäviä, esimerkiksi työvuorosunnittelua. Jokaisella hevosella on yksilökohtainen liikutus- ja ruokintasuunnitelma, joiden teosta ratsupoliisi vastaa. Tallityöntekijät siivoavat karsinat, tarhaavat ja ruokkivat hevoset sekä harjaavat ja hoitavat ne poliisin tekemän liikutussuunnitelman mukaan. Käytön jälkeinen hevosenhoito ja varustehuolto kuuluvat ratsupoliisin tehtäviin.

Poliisihevoset saavat viettää lajityypillistä elämää

44 vuotta ratsupoliisina toiminut Aarninsalo kertoo, että hevosten hyvinvointiin kiinnitetään aiempaa enemmän huomiota. Suomessa poliisihevoset saavat muun muassa tarhata isossa laumassa, vaikka silloin hevosen loukkaantumisriski on isompi.

– Hevonen saa hyvin harvoin partiokeikalla tai harjoittellessa ruhjeita, usein ne tulevat juuri tarhassa, mutta hevonen on laumaeläin ja sen tarvitsee päästä kosketuksiin toisten hevosten kanssa. Olemme tässä asiassa edelläkävijöitä, Aarninsalo kertoo.

Monissa muissa maissa hevoset tarhataan yksin ja kaikkialla ei ole tarhoja lainkaan.

– On upeaa, että meillä on lähellä Helsingin ydinkeskustaa tällaiset puitteet. Kun hevoset ovat ratkoneet välinsä jo tarhassa, ne luottavat toisiinsa enemmän työtehtävissä, Yli-Ikkelmä sanoo.

Hevoset ovat yksilöitä, joten jokaisella ratsupoliisilla on nimikkohevonen, jolla hän harjoittelee enemmän. Kuitenkin arjessa hevosten ratsastajat vaihtuvat, jotta ne saavat tasapuolisesti liikuntaa. Erikoistehtäville ratsupoliisit menevät omalla nimikkohevosellaan.

– On tärkeää, että hevonen ja ratsastaja pääsevät samalle aaltopituudelle ja luottavat toisiinsa. Työtä helpottaa myös se, että tietää, miten hevonen käyttäytyy erilaisissa tilanteissa, Aarninsalo sanoo.

Hevoset harjoittelevat yhdessä ratsastuskentällä, jossa saattaa liehua isoja lippuja, olla pressujen ylittämistä tai alittamista sekä soida torvi. Kokeneet hevoset rauhoittavat uudempiä tulokkaita. Hevoset koulutetaan usein positiivisen vahvistamisen avulla eli niitä palkitaan onnistumisesta esimerkiksi makupalloilla.

– Siedätämme hevosia erilaisiin asioihin. Jos hevoselle soittaa rumpua päivittäin, niin kyllä se jossain kohtaa siihen tottuu, Aarninsalo jatkaa.

Ratsupoliisit käyvät viikoittain ohjatuilla ratsastustunneilla. Ratsupoliiseilla on usein hevostaustaa, mutta ratsastustaidon puute ei ole este ratsupoliisiksi hakeutumiselle. Esimer-

→ Ratsupoliisina 44 vuotta olleen Jukka Aarninsalon nimikkohevon on friisiläinen Ässä, joka on yksi pienikokoisimmista poliisihevosista, mutta entinen vaunuhevon on näyttävä näky. Ässä tarkkailee paljon ja sillä on voimakas oma tahto.

kiksi Aarninsalo ei ollut ratsastanut ennen ratsupoliisiksi ryhtymistään. Hän oppi taidon työn kautta.

– Olin valmistumiseni jälkeen vuoden kentällä. Siihen aikaan se tarkoitti jalkapartiota. Se oli vastavalmistuneelle turhauttavaa työtä. Halusin jotakin vauhdikkaampaa. Kun kuulin, että ratsupoliisissa oli paikka auki, lähdin sitä ihan ummikkona hakemaan. Kurssikaverinikin oli päässyt tänne, eikä hänelläkään ollut ratsastuskokemusta, joten uskalsin hakea, Aarninsalo kertoo.

Poliisihevosia ei käytetä loppuun. Keskimäärin parikymppisenä poliisihevon jää eläkkeelle. Usein syynä on palautumisen hidastuminen tai jokin pieni vaiva, joka ei estä hevosen kevyempää käyttöä.

– Edellinen eläkkeelle jäänyt poliisihevon oli 22-vuotias. Vielä erittäin hyvässä kunnossa. Pari hevosta olemme menettäneet ähkyyän jo ennen eläkeikää, Yli-Ikkela kertoo.

Eläkkeelle jäävät poliisihevoset myydään tarjouskaupalla, mutta poliisi seuloo tarkasti kenelle ja mihin käyttöön hevonen on menossa.

– Moni meille hevosensa myynyt haluaisi lunastaa hevosensa takaisin, Aarninsalo sanoo.

Uuden hevosen etsiminen iso palapeli

Uuden hevosen etsintä vie aikaa, sillä sopivia hevosia ei asu joka tallissa. Poliisihevos on oltava isokokoinen, terve ja hyvähermoinen eli rohkea, rauhallinen sekä kohtuullisen hintainen. Lisäksi hevosen tulisi olla peruskoulutettu.

Poliisihevosia etsitään usein somen voimalla. Ratsupoliisi käy paikan päällä tutustumassa hevoseen.

– Katsomme jo hevosen kotitallilla, miten hevonen reagoi esimerkiksi lipun heiluttamiseen tai rapisevaan pressuun. Jos vaikuttaa hyvältä, hevonen tulee kolmen tai neljän viikon koeajalle. Koeajalla hevonen totutetaan pikkuhiljaa erilaisiin asioihin, jolloin se pääsee muun muassa mukaan partioitehtäviin. Jos vieläkin vaikuttaa hyvälle ja eläinlääkärintarkastus menee läpi, teemme kaupat. Usein vie noin vuoden, että hevonen on kokenut kaiken, mitä poliisiuralla eteen tulee, Yli-Ikkela kertoo.

Aarninsalo ja Yli-Ikkela ovat yhtä mieltä siitä, että ratsupoliisin tulevaisuus vaikuttaa valoisalta. Ratsupoliisin toimintaa on kehitetty määrätietoisesti ja muutama vuosi sitten hevosmäärää lisättiin kahdella hevosella. Nykyisin tallissa on kymmenen ratsua ja siellä työskentelee yhtä monta ratsupoliisina toimivaa konstaapelia.

Tapahtumia on paljon ja virka-apupyynnöiden määrä on lisääntynyt merkittävästi. Aarninsalo pohtii, että henkilöstön ja hevosten määrän lisääminen saattaa olla lähitulevaisuudessa ajankohtaista.

– Tallissa on kyllä tilaa. Vertailun vuoksi Ruotsissa on kuutisenkymmentä ratsupoliisia ja tallit kolmessa eri kaupungissa. Tottakai hevosen voi aina korvata jollain laitteella. Tiedostamme, että emme ole karhuryhmä tai moottoripyöräpoliiseja, joiden poistumisen vaikutus poliisin toimintakykyyn olisi todella iso, Aarninsalo sanoo.

Poliisihevosella on kuitenkin iso vaikutus ihmisiin. Se on helposti lähestyttävä, mikään muu poliisin kulkuneuvo ei saa kansalaisia hymyilemään.

– Ihmisillä on hyvin matala kynnyks tulla juttelemaan meille. Usein ratsupoliisi on ihmisille myönteinen kokemus. Varsinkin lapsille, Yli-Ikkela sanoo. 🟡

RATSUPOLIISI

- Perustettiin vuonna 1882. Se on vanhin toiminnassa oleva yksikkö.
- Poliisihevosien kotitalli sijaitsee Helsingin Ruskeasuolla. Ratsupoliisi on osa Helsingin poliisilaitosta.
- Vielä vuoteen 1940 asti poliisihevosien talli sijaitsi aivan ydinkeskustassa Sofiankadulla.
- Nykyisin tallilla on kymmenen ratsua ja kymmenen ratsupoliisina toimivaa konstaapelia.
- Kaikki poliisihevoset ovat ruunia.

Seuraa somessa:

www.facebook.com/helsinginratsupoliisi

www.instagram.com/helsinginratsupoliisi

Lähde: Poliisi

Opettavainen matka

Kun Tarja Heinonen selailee SPJL:n kalenterin yhteystietosivuja, hymy nousee hänen kasvoilleen. Helsingin poliisilaitoksen tiedoista osuu silmiin useita tuttuja nimiä virkavuosien ajoilta. Tarja työskenteli Helsingissä eri tehtävissä yli 30 vuotta ennen kuin siirtyi liiton toimistoon vuonna 2008.

TEKSTI JA KUVA

Katja Almgren

Loimaalla käydyin keskikoulun jälkeen **Tarja Heinosella** ei ollut suurempia suunnitelmia tulevaisuuden varalle. Hän ilahtui päästessään kesätöihin Helsingin poliisilaitokselle vuonna 1976. Perhetutun kautta tarjottu työpaikka tuli sopivaan hetkeen.

– Aloitin osoitetoimistossa ja vastasin puheluihin, joissa tiedusteltiin ihmisten osoitteita. Pian etenin toimiston sisällä ja päivitin osoitekortteja muuttoilmoitusten perusteella.

Tarja vietti kaikki vapaansa Loimaalla ja oli ajatellut haakeutuvansa töihin Tampereelle tai Turkuun, joihin oli kotiseudulta lyhyempi matka. Helsingin poliisilaitoksen henkilöstötoimistoon kaivattiin kuitenkin lisää väkeä, joten Tarja haki sinne ja pääsi. Pari vuotta myöhemmin hän siirtyi koulutustoimistoon.

Työ koulutusten parissa oli mielenkiintoista ja mukaansatempaavaa, ja Tarja työskenteli laitoksen koulutussihteerinä

yli 25 vuotta. Koulutustoimiston tehtävänä oli pyörittää kurssitoimintaa laitoksen noin 2000-päiselle henkilökunnalle. Kurseja tarvittiin, sillä Poliisiopisto Espoossa tai Poliisikoulu Tampereella eivät läheskään aina pystyneet vastaamaan Helsingin poliisilaitoksen tarpeisiin.

– Omat ammatilliset koulutukset eri osa-alueista olivat laitoksen toiminnan kannalta tärkeitä, sillä osallistujia oli noin sata päivittäin. Kurseja vetivät laitoksen omat ammattilaiset, Tarja kertoo.

Holhoamisvietti kantoi yhdistystoiminnassakin

Pian aloitettuaan työt Helsingin poliisilaitoksella Tarja liittyi ammattiliittoon eli Poliisikunnan keskusliiton (PKL) jäseneksi Poliisin Virkamiesyhdistyksen (PVY) kautta. Yhdistys ajoi valtakunnallisesti poliisihallinnon kansliahenkilökunnan asioita.

← **Tarja Heinonen** jää eläkkeelle liiton puheenjohtajan sihteerin tehtävästä 1. marraskuuta. Hän työskenteli pitkään Helsingin poliisilaitoksella ja haki nuoruudessaan kerran poliisiksi. Liiton edunvalvonnan ja jäsenten eteen hän on tehnyt töitä koko uransa ajan.

Läpi 1980-luvun PVY:n Helsingin alaostaston puheenjohtaja ja sihteeri yrittivät suostutella Tarjaa yhdistystoimintaan. Lopulta vuoden 1990 kynnyksellä Tarja päätti lähteä mukaan vuosikokoukseen ja vuotta myöhemmin hän suostui PVY:n hallitukseen. Muutama vuosi myöhemmin Tarjasta tuli myös luottamusmies.

– Lapsuudenkodissani meitä oli viisi lasta, joista olin kataran vanhin. Siitä varmaan johtuu holhoamisviettiä, ja sen vuoksi minusta on aina tuntunut luonnolliselta hoitaa jotain parvea.

Vuonna 1995 Poliisikunnan Keskusliitto, Suomen Poliisien Liitto ja Suomen Rikospoliisien Liitto yhdistyivät yhdeksi isoksi liitoksi, Suomen Poliisijärjestöjen Liitoksi (SPJL). Fuusion myötä myös yhdistyksiä liittyi toisiinsa ja niinpä kansliahenkilökuntaa edustaneet Poliisin Virkamiesyhdistys ja Nimismiespiirien virkailijat (NPV) yhdistyivät vuoden 1997 alusta. Neuvotteluja yhdistymisestä oli kuitenkin käyty jo pari vuosikymmentä.

Uuden yhdistyksen nimeen vaikuttivat valtion hallinnossa tapahtuneet muutokset; kihlakuntauudistuksen myötä vanhasta nimismiesjärjestelmästä luovuttiin lähes kokonaan ja Suomi jaettiin 90 kihlakuntaan joulukuusta 1996 lähtien. Uusi yhdistys sai nimekseen Kihlakuntien ja poliisin henkilökuntayhdistys KIPO ry (nyk. Suomen poliisihallinnon henkilöstö SPH ry).

PVY:n ja uuden KIPO:n riveissä Tarja toimi vuosien saatossa eri tehtävissä: rahastonhoitajana, sihteerinä, varapuheenjohtajana ja puheenjohtajana. Tarjan mieleen nousevat vuoden 1999 puheenjohtajavaalit.

– **Salme Wikström** oli ollut pitkään NPV:n puheenjohtaja ennen yhdistysten yhdistymistä ja jatkoi KIPO:n puheenjohtajana. Siirtymäkauden jälkeisessä puheenjohtajavaalissa olin Salmen kanssa ehdokkaana puheenjohtajaksi, ja vaalissa äänet menivät tasan. Arvalla ratkaistu tulos hyväkseni olkin iso yllätys!

Tarjan puheenjohtajakausi KIPO:ssa kesti lopulta liki 10 vuotta.

Liittokokouksessa vuonna 1997 Tarja valittiin SPJL:n hallituksen varsinaiseksi jäseneksi. Hän toimi myöhemmin myös SPJL:n 2. varapuheenjohtajana, aina vuoteen 2008 saakka.

Muutosten tuulet

Vuonna 2008 Tarja oli lähestymässä 50 ikävuotta. Olo oli väsynyt, ja poliisissa enteiltiin muutosten tuulia, jotka myöhemmin toteutuivat vaihteittain hallintorakennemuutoksina.

– Halusin breikin ja suunnittelin jäämistä vuorottelupaalle. Sitten kuulin, että koulutussihteeri **Marja Härmeaho** liiton toimistosta olisi jäämässä eläkkeelle, ja hänelle esittäisiin seuraajaa. Siihen asti koulutusasiat olivat olleet minulle virkatyötä ja yhdistystoiminta harrastus. Jos saisin työn, voisin yhdistää nämä kaksi.

Tarja tuns jäsenistön yhdistyskoulutuksiin liittyvät tarpeet ja tuli valituksi koulutus- ja edunvalvontasihteerin tehtävään, jota hän hoiti puheenjohtajan sihteeri **Armi Reimanin** eläköitymiseen saakka.

– Kun minut valittiin puheenjohtajan sihteeriksi, työskentelin ensin 1,5 vuotta **Yrjö Suhosen** kanssa ja vuodesta 2017 **Jonne Rinteen** kanssa. Molemmat ovat tekeviä ja tehokkaita, vaikka joskus vähän äkkipikaisia, Tarja hymyilee pilke silmäkulmassa.

Puheenjohtajan ja liiton tehtävä on Tarjan mielestä pysynyt vuosien saatossa suhteellisen samana, vaikka toimintatavat ovat osin muuttuneetkin. Tietotekniikan kehittämisessä hän näkee paljon hyvää, mutta kokee, että se on osittain etäännyttänyt ihmisiä toisistaan.

Yhdessä tyynessä ja myrskyssä

Tarja on kohdannut uransa aikana paljon ihmisiä, jotka ovat rikastuttaneet hänen matkaansa. Sydämessään hän kokee kiitollisuutta ja ylpeyttä näistä kohtaamisista.

Omaan uraansa niin työssä kuin yhdistystoiminnassakin Tarja on tyytyväinen; vuodet ovat pitäneet sisällään haasteita, jotka ovat joskus saattaneet tuntua ylivoimaisilta. Vaikeimmaksi ajaksi Tarja mainitsee poliisin palkkausjärjestelmämuutoksen vuosituhannen alussa.

– Ajattelen sitä aikaa ristiriitaisin tuntein, sillä se oli hajottaa SPJL:n. Itse näin palkkausjärjestelmässä mahdollisuuden. Moni oli uudistusta vastaan, ja se jakoi väen kahtia. Palkkausmuutoksen aikana opin paljon ihmisistä ja politiikasta. Kokeemuksena se oli haastava ja opettavainen.

– Uudistuksesta on nyt 20 vuotta. Järjestelmä on vanhentunut, joten ei ole ihme, että siihen kohdistuu jälleen kritiikkiä.

Yhteisten asioiden ajamiseen Tarjalla on näkemys.

– Yhteisten asioiden eteen tulee kaikkien tehdä töitä. Kentän toiveet ja haasteet täytyy saada kahvihuoneista liittoon, se vaatii osallistumista. Osallistuminen voi yllättää positiivisesti, olla opettavaista ja kivaa, ja suosittelen lähtemistä rohkeasti mukaan toimintaan. Haasteet eivät lopu, edunvalvontaa tarvitaan edelleen. 🟡

RITA RIDANPÄÄ
lakimies

MIKA NYGÅRD
järjestöpäällikkö

ALICE UTRIAINEN
pääluottamusmies, oikeusministeriö

Miksi sopimus ammatillisesta eläkeiästä ei pitänyt, vaan joudun tekemään töitä vielä 58 vuotta täytettyäni?

RR Julkisen sektorin ammatteihin liittyvät erityiset eläkeiät sisältyivät julkisten alojen eläkejärjestelmiin eli kyse oli lakisääteisestä eläketurvasta. Ammatilliset eläkeiät poistuivat järjestelmänä julkiselta sektorilta 1.7.1989 lukien. Tällöin säädettiin siirtymäaika, jonka kuluessa ammatilliseen eläkeikään oikeutetun työntekijän piti tehdä valinta vanhan ja uuden järjestelmän välillä.

Vanhaan järjestelmään kuului muun muassa ammatillinen eläkeikä, uuteen puolestaan esimerkiksi mahdollisuus osa-aikaeläkkeeseen. Valinta-aika päättyi vuonna 1996 ja tehty valinta on sitova. Tämä loi perustellusti mielikuvan sopimuksesta, mutta lakisääteinen eläketurva ei ole sopimusasia eli kyseessä ei ollut sopimus. Valinnassa oli kysymys siitä, mitä lakisääteistä eläkejärjestelmää kehenkin henkilöön sovelletaan. Eläkejärjestelmää ei voi enää jälkikäteen vaihtaa.

Vuoden 2017 eläkeuudistuksen yhteydessä nostettiin asteittain yleistä vanhuuseläkeikää. Uudistus vaikutti myös julkisen sektorin ammatillisiin eläkeikiin siten, että oikeus ammatilliseen eläkeikään säilyy niillä, joilla oikeus on olemassa, mutta vuodesta 2018 lähtien ammatillisia eläkeikiä nostetaan asteittain. Ammatillinen eläkeikä nousee enintään kaksi vuotta. Ammatilliset eläkeiät siis säilyivät, mutta niihin kohdistettiin sama nosto kuin yleisiin vanhuuseläkeikiin.

SPJL ja muut henkilöstöjärjestöt vastustivat ammatillisen eläkeiän nostamista. Perusteena ei ollut sopimus, vaan pe-

rustuslain turvaama omaisuuden suoja ja luottamuksensuoja. SPJL käytti kaikki mahdolliset vaikuttamiskeinot eläkeiän noston estämiseksi. Viimeisenä keinona oli asian riitaus.

Prosessi voitiin aloittaa vasta vuonna 2018, jolloin eläkeiän nosto ensimmäisen kerran konkreettisesti toteutui. Kotimaiset oikeussuojakeinot oli käyty loppuun vuonna 2020. Tämän jälkeen asia eteni Euroopan Ihmisoikeustuomioistui-
meen (EIT), jonka päätös on lopullinen eli siitä ei siis voi valittaa eikä sitä voida muutoinkaan muuttaa.

Valitettavasti alkuvuodesta 2021 EIT:stä tuli päätös, jonka mukaan valitusta ei otettu tutkittavaksi. Tämä oli odotettavissa oleva lopputulos, koska vain noin viisi prosenttia valituksista lähetetään jäsenvaltion hallitukselle lausunnonle.

Miten käy liitolta saadun vakuutusturvan, kun jään eläkkeelle?

MN Liiton vakuutusturva on voimassa eläkkeellejäämisvuoden loppuun. Esimerkiksi jos henkilö jää suoraan liiton jäsenyydestä eläkkeelle vaikkapa 31.7.2024, vakuutukset säilyvät voimassa 31.12.2024 asti. Ratkaisevaa on siis se, minkä vuoden puolella on viimeinen työpäivä: jos jää eläkkeelle 1.1.2025, niin viimeinen työpäivä on 31.12.2024, joten siinä tapauksessa vakuutukset päättyvät vuoden 2024 loppuun.

Tärkeää on myös huomata, että liitosta ei kannata erota juuri muutama kuukausi ennen eläköitymistä, koska silloin vakuutukset päättyvät saman tien. Samalla menettää myös esimerkiksi oikeuden varata liiton mökkejä; tämä oikeus säilyy

” SPJL käytti kaikki mahdolliset vaikuttamiskeinot eläkeiän noston estämiseksi.

eläkeläisillä, jotka ovat siirtyneet eläkkeelle suoraan liiton jäsenyydestä.

Kannattaa kuitenkin olla yhteydessä vakuutusyhtiöön ennen eläkkeelle siirtymistä ja kysyä, millaisia etuja heillä mahdollisesti on SPJL:n jäsenyydestä eläköityville. Nämä mahdolliset edut eivät kuitenkaan ole SPJL:n neuvottelemia, vaan täysin vakuutukset tarjoavan yhteistyökumppanimme päättävissä. Esimerkiksi matkustajavakuutus kannattaa ottaa vielä ennen eläkkeelle siirtymistä, jos ei halua antaa terveys-selvitystä vakuutusyhtiölle.

Mistä saan selville eläkeikäni?

AU Virkamiehenä saat eläkeikäsi parhaiten selville Kevan verkkosivuilta löytyvästä Omat eläketietosi - palvelusta.

Siltä näet muun muassa työeläkeotteesi ja eläkelaskurit. Palveluun tulee kirjautua vahvan tunnistautumisen kautta. Kirjautumisen jälkeen näet eläkelaskurit, joista voit valita tilanteeseesi sopivimman: vanhuuseläke-, osittainen varhennettu vanhuuseläkelaskuri sekä työkyvyttömyyseläke- ja kuntoutusraha-arvio.

Vanhuuseläkelaskurista näet, mikä on eläkeikäsi, milloin eläke alkaa sekä milloin työsuhde päättyy. Laskurista näet myös eläkkeen määrän sekä arvion ansioistasi.

Näin tarkat tiedot näkyvät heille, jotka ovat syntyneet ennen vuotta 1965. Sen jälkeen syntyneiden alin vanhuuseläke sopeutetaan elinajanodotteen muutokseen, ja heidän eläkeikänsä vahvistetaan sille vuodelle, jonka aikana kyseisen ikäluokan henkilöt täyttävät 62 vuotta.

Jos olet syntynyt vuosina 1960–1964 voit tilata itsellesi eläke-ehdotuksen, josta näet tulevan eläkkeesi.

Onko mahdollista, että vanhanaikainen palkkaluokitus Y korvataan uudella, virkamiehiä oikeudenmukaisemmin mittaavalla palkkausjärjestelmällä?

AU Tällä hetkellä oikeuslaitoksen yleisellä sopimusallalla on voimassa Y-palkkataulukko, joka perustuu osin puhtaasti ammattinimikkeeseen. Nykyisen palkkausjärjestelmän ylläpitäminen ja päivittäminen on vuosien varrella osoittautunut hankalaksi. Syynä on se, että nykyisen järjestelmän puitteissa ei pystytä aidosti mittaamaan työtehtävien vaativuutta käytännössä ja huomioimaan sitä palkkauksessa, kun virkamiesten työnkuvat muuttuvat vastuullisemmiksi ja vaativammiksi.

Muun muassa tämän epäkohdan korjaamiseksi työnantajat ja henkilöstöjärjestöt ovat aloittaneet Y-sopimuksen uudistamistyön tätä varten perustetussa palkkaustyöryhmässä. Työryhmän tavoitteena on saada aikaan vaativuuden arviointiin perustuva palkkausjärjestelmä, joka huomioisi paremmin osaamisen ja vastuun lisääntymisen virkamiesten työnkuissa.

Mahdollinen uusi palkkausjärjestelmä ei pohjautuisi enää virkanimikkeisiin kuten nykyinen palkkausjärjestelmä, vaan tehtävät ryhmiteltäisiin roolikuvauksiin Palkkavaaka-nimiseen palkkausjärjestelmään. Roolikuvauksilla pyrittäisiin kuvaamaan paremmin nykyisiä tehtävänkuvia, jotta ne vastaisivat paremmin nykyajan työnkuvaa ja tehtävien vaativuutta.

Roolikuvauksia työstetään parhaillaan työryhmässä, jossa niitä käydään läpi yhdessä työnantajien kanssa. Palkkausjärjestelmäprojekti on erittäin haastava ja vasta alussa, joten järjestelmän työstäminen tulee kestämään vielä pitkään. Tämän myötä toivomme kuitenkin saavamme nykyistä sopimusta paremman palkkausjärjestelmän, joka vastaisi paremmin nykyisiä työtehtäviä ja niiden vaativuutta. 🟡

Suomalaisella sisulla Tukholman poliisin johtotehtävissä

Tukholman poliisin operaatiopäällikkönä toimiva, suomalaistaustainen Peter Matilainen arvelee, että Suomen jengitilanne voi olla yhtä vakava viimeistään kymmenen vuoden sisällä kuin Ruotsissa tänä päivänä.

TEKSTI JA KUVA

Kirsti Kajanne

Tukholman alueen poliisiaseman aula on autio. Vastanottovirkailija tuijottaa näyttöpäätettä valppain silmin. Vihdoin ovesta marssii **Peter Matilainen**, 59, Tukholman läänin ja Gotlannin alueellinen operaatiopäällikkö. Nimike tarkoittaa, että aina kun jotain huolestuttavaa ja vakavaa kuten ampumisia, räjäytyksiä tai terroritekoja tapahtuu, Matilainen ottaa komennon.

Askel on jämerä. Matilainen on vankka, suomalaisen perusmiehen oloinen ja pahoittelee myöhästymistään haastattelusta. Hymy on leveä ja lämmin.

Syy myöhästymiseen selviää; joku oli murtautunut voimailotukseen. Matilainen halusi poliisitiiminsä kanssa selvittää paikan päällä, ettei kyseessä ollut sabotaasi. Syy selvisi lopulta: pelkkä murto.

Luotto alaisiin vahva

Istumme poliisilaitoksen koruttomassa lehdistöhuoneessa. Matilainen kertoo työstään pontevasti selkeällä suomen kielellä. Silloin tällöin sekaan putkahtaa ruotsinkielinen sana.

– Tämä on toisaalta aika helppo työ. Esimerkiksi pommi-räjähdyksen satuttua annan käskyt rikospaikan kenttäpäälliköille, karhukopille ja helikopterijoukoille. Kaikki tiimissä mukana olevat tietävät tismalleen mitä tehdä. Arkipäivä sujuu rutiinilla, koska voin luottaa alaisiini.

Matilaisen vastuu esimerkiksi pommi-iskun yhteydessä kestää kolmesta neljään tuntia. Sitten juttu siirtyy syyttäjälle tai rikososastolle. Rikoksen toinen vaihe alkaa miettimällä, mitä poliisi voi tehdä; mikä jengi on kyseessä, mitä kotietsinnöissä selviää, mitä puhelimista ja tietokoneista löytyy. Matilainen tilaa resursseja ja työ etenee.

Työ on vuorotyötä. Alueellisia operatiivisia päälliköitä Tukholmassa on yhteensä kahdeksan.

Työnkuvaan kuuluu myös suurten tapahtumien kuten kansallispäivän, valtiovierailuiden, urheilutapahtumien ja mielenosoitusten turvaaminen. Matilainen kantoi vastuun muun muassa viime kesän kansallispäivän ja Pride-viikon turvallisuudesta.

Vaikein tilanne uralla

Vaikeilta tilanteilta Matilainen ei ole urallaan välttynyt. Hän kertoo vakavana, miten vaikeaa kuolleiden sylivauvojen näkeminen on ollut, varsinkin kun kotona on ollut samanikäisiä lapsia.

Eräs tapaus on erityisesti jäänyt Matilaisen mieleen. Poliisi oli piirittänyt korkean kerrostalon, jossa psykoosissa ollut mies heilui aseiden kanssa. Miehen vaimo oli pyytännyt paikalle psykeyksikön ja poliisin, jotka mies oli aseella uhaten karkottanut pois.

Kello oli neljä yöllä ja Matilaisen piti tehdä vaikea päätös. Aamu oli tulossa ja alueen lapset lähtisivät pian kouluun.

– Mies oli niin sekaisin, että olisi voinut ampua parvekkeelta pihalle. Annoin käskyn: ampukaa. Tarkka-ampujat olivat valmiina. Mutta sitten onni potkaisi; mies nukahti ja saimme hänet ehjänä talteen.

Muutto Ruotsiin

Matilainen syntyi Iisalmen lähellä uinuvassa Pyhäsalmen kylässä vuonna 1965. Vanhemmilla oli heikonlaisesti töitä, ja Matilaisen ollessa vuoden vanha perheen isä muutti ensin Södertäljeen ja hankki asunnon katraalleen. Loput perheestä, äiti ja kolme lasta, muuttivat perässä. Kyseessä oli 1960- ja 1970-lukujen suuri muuttoaalto Ruotsiin, kansanvaellus työn perässä.

Perheen isä sai töitä kuorma-autotehdas Scanian valimosta, ja äiti toimi juotoskynän hoitajana LM Ericssonilla.

– Meillä kotona oli hyvät oltavat, mutta monelle kaverilleni kävi kaltoin. Koulunkäynti ei kiinnostanut kaikkia, ja osa heistä on kuollut viinaan ja huumeisiin. Muistan, miten meidän vuosisurssi oli toiseksi huonoin koko Ruotsissa.

Hän itse oli keskitason oppilas. Matilaista naurattaa, kunnes otsalle ilmaantuu uusi ryppy. Hänen isänsä Pentti kuoli keuhkosityöpään yli kymmenen vuotta sitten.

– Silloin viikatteella oli töitä. Kuusikymppiset suomalaiset, valimolla töitä tehneet miehet, kuolivat kuin metsäpalo.

Suomalaisesta taustasta hyötyä

Matilainen ei nuorena miehenä ollut vielä täysin selvillä tulevaisuutensa visioista, ja armeija kutsui. Hän oli nyt Ruotsin kansalainen.

Testit menivät hyvin ja kokelas pääsi jahtaamaan venäläisiä sukellusveneitä Tukholman saaristossa. Kuinka ollakkaan Matilainen hurautti armeijaan ja hänestä tuli ammattiupseeri.

– Armeija on hyvä paikka, siellä ei sukunimillä ollut väliä eikä sillä, mistä on kotoisin.

Armeija-aikaa ehti vierähtää kolme vuotta. Kerran isä Pentti kyseli pojaltaan, eikö poliisin ammatti kiinnostaisi tätä.

– Ajatus jäi muhimaan. Olin hyvin tietoinen, että Ruotsin armeija pieneni ja pieneni ja sai vähemmän määrärahoja. Joten mikäpä siinä, poliisiksi vaan!

Poliisikoulun jälkeen tie kulki Tukholman lähellä sijaitsevaan Huddingeen, jossa Matilainen toimi kenttäjohtajana 15 hengen tiimille. Työn ohella hän osallistui myös johtamiskoulutukseen.

– Enpä tiedä, mitä sen kurssin aikana opin. Luulen että armeijassa opin enemmän. Tietysti tässä johtajakoulutuksessa sain tarpeellista tietoa eri laeista, poliisin valtuuksista ja tietoa siitä, miten ihminen käyttäytyy ja reagoi eri tilanteissa.

Kymmenen vuotta sitten kutsu kuului ja Matilaisesta tuli operaatiopäällikkö. Matilainen pohtii hetken kysymystä, oliko hänelle etua ja hyötyä suomalaisesta taustastaan.

– Olen saanut palautetta siitä, että olen suora, minua on helppo ymmärtää ja olen hyvä kuuntelija, Matilainen aprikoi. Ruotsalaiset ovat kuuluisia kiertelystä ja kaartelusta. Konfliktia pelätään.

– Luulen että poliisissa työskentelevät ovat suurempia kuin keskiverto ruotsalaiset. Kokouksemme viedään jämakästi läpi. Mutta auta armias, jos kokouksissa on läsnä muita tahoja, esimerkiksi sosiaalitoimen työntekijöitä tai poliitikkoja. Silloin on paljon puhetta, eikä aina käy ilmi mitä on päätetty. Ajanhukkaa koko homma, Matilainen naurahtaa.

Jengit uhkaavat yhteiskuntaa

Jengiväkivallassa Ruotsi on Euroopan huippua. Viime vuonna ampumisissa kuoli 53 ihmistä, räjähdyksiä tilastoitiin 149 kappaletta. Jengiläisten omaisia kuoli, samoin sivullisia.

Matilaisen mukaan tilanne on hyvin vakava. Jengit uhkaavat yhteiskuntaa, eivätkä kaikki ihmiset uskalla liikkua ulkona. Mutta jopa pahempaa hän pitää sitä, että rikollisia löytyy yhteiskunnan eri sektoreilta, myös politiikasta ja hallinnosta.

Matilaisen mielestä Ruotsin epäonnistunut integraatio ei ole jengiytymisen syy.

→

– Voi kysyä, ovatko nämä henkilöt, nämä rikolliset epäonnistuneita. Voiko Ruotsia syyttää siitä, että se on tehnyt väärin? Eivätkö nämä henkilöt itse ymmärrä, että huumeiden myynti, ampumiset, aseiden käyttö ja räjäytykset on väärin?

Matilainen itse on kasvanut Södertäljen Ronnan lähiössä, jonka poliisi luokittelee haavoittuvaksi alueeksi. Näitä lähiöitä on Ruotsissa nyt kymmenittäin. Niissä asuu paljon ulkomalaisia, joista moni ei osaa ruotsia. Työttömyysaste on korkea.

– Ihmisellä on oma vastuu. Kaikilla Ruotsissa on hyvät mahdollisuudet käydä kouluja. On ihmisiä, jotka eivät halua yrittää, ja on helpompi tehdä rikoksia. Siinä ei tarvitse paljon käydä kouluja. Kun tällainen mentaliteetti pääsee leviämään lähiöissä, alueen lapset eivät tiedä muuta vaihtoehtoa elämälleen.

Väkivallan kierre ei ole poliisin syy

Matilainen tunnustautuu individualistiksi. Hänen mielestään väkivallan kierre ei ole politiikkojen vika tai heidän vastuullaan.

– Nuorten hyväkuntoisten miesten rikollisuus on heidän oma vikansa. Koulun tehtävä on auttaa ja antaa suuntaviivoja, miten yhteiskunta toimii ja miten siinä tulisi käyttäytyä, mitä sinulta odotetaan.

Matilainen tähdentää, ettei ole koulunkaan vastuulla, jos joku oppilas tekee rikoksia. Hän sanoo toisaalta ymmärtävänsä rikollista nuorta, joka ei tiedä muuta vaihtoehtoa.

Lapsien rekrytoinnin estäminen jengeihin on Matilaisen mielestä visainen kysymys. Jotkut nuoret voivat olla turvatomampia ja heikompia. Ehkä isää tai isoveljeä ei ole lähettyvillä. Rikolliset löytävät tällaiset lapset helposti. He voivat alussa antaa näille pikkuasioita, ruokaa, vaatteita tai kännyköitä, ja näin lapsista tulee pikkuhiljaa jengin jäseniä.

– Vanhempien, isosiskojen ja -veljien pitäisi enemmän kantaa vastuuta. Tietysti poliisin pitää olla tässä kaikessa mukana.

Ruotsissa on Matilaisen mukaan jo kauan syytetty poliisia siitä, että väkivallan kierre on päässyt niin pahaksi. On kysytty, miksi poliisi ei pysty tätä tilannetta korjaamaan. Matilaisen mielestä kysymykseen on helppo vastata: jos ihmiset lopettaisivat huumausaineiden käytön, jengejä ei olisi.

– Parempi katsoa peiliin ja kysyä itseltä, miksi käytän huumeita.

– Tämän takia jengit valtaavat alaa ja tappelevat revii-reistään. Ei poliisi levitä huumeita. Me emme ammu ihmisiä. Tämä tilanne ei ole meidän syympä, Matilainen sanoo pontevasti.

Julkisuudessa poliitikot ovat väläyttelleet muun muassa sitä, että puolustusvoimilta pyydetäisiin apua poliisin työtaakkaa

jakamaan. Tulevaisuuden visio voi olla, että lapset saavat elinikäisiä vankeustuomioita ja että vapaudenriisto ilman konkreettista epäilystä olisi mahdollista.

Matilainen ei usko, että sotilaat partioisivat kaduilla, mutta he voisivat toimia ekstratyövoimana ja auttaa poliisia.

– He voisivat esimerkiksi saada lyhyemmän poliisikoulutuksen.

Taistelu jengejä vastaan on kovaa työtä

Matilainen on sivusilmin seurannut Suomen tilannetta, miten maahan on jalkautunut ruotsalaisia ja kansainvälisiä jengejä.

– Eihän ne sinne kesälomalle lähde.

Matilainen sanoo, että markkinoiden haltuun ottamisen jälkeen jengiläiset alkavat ampua toisiaan. Vaikkei hän ennustaja olekaan, hän uskaltaa sanoa, että viiden tai kymmenen vuoden kuluttua Suomessa voi olla sama tilanne kuin Ruotsissa tänä päivänä.

Matilaisen mielestä Suomen olisi toimittava nopeasti, sillä maassa on nyt sama tilanne kuin Ruotsissa oli yli kymmenen vuotta sitten.

Silloin Ruotsissa oli jengejä, jotka tekivät rap-videoita. Ihmiset ihastelivat ”ihanaa uutta musiikkia”, mutta monet sen tekijät olivat Matilaisen mukaan vahvasti rikollisjengien vaikutuspiirissä.

Matilainen toteaa, että tuolloin keskustelussa oli kaksi leiriä. Toinen varoitteli, että nyt on tapahtumassa huonoja asioita. Toinen puoli sanoi, että tämä on uutta kulttuuria, kuinka hienoa tämä onkaan.

– Enhän minä voi antaa Suomen poliisille neuvoja. Mutta taistelu jengejä vastaan on kovaa työtä. Pitää vaan käydä päälle. Pitää etsiä aseita, on tutkittava autot ja taksit, katsottava onko peräkontissa aseita, räjähdysaineita, käsikranaatteja tai suojaliivejä. Puhelimien sisältö on tutkittava.

Matilainen tähdentää, ettei pidä odottaa, että jotain tapahtuu, vaan pitää toimia ennakoon.

Vahva psyyke

Vuodet työelämässä ovat opettaneet Matilaiselle laaja-alaisempaa suhtautumista elämään. Hän on nähnyt niin paljon, että on alkanut ymmärtää, minkä takia asiat ovat niin kuin ne ovat.

– Luulen että monen kollegan, joka näitä hommia on tehnyt kauan, on helpompaa erottaa valkoinen mustasta, sanoa ei tai kyllä.

Matilainen myöntää, että hänellä on vahva psyyke.

– Ei näissä hommissa voi hermostua. Jos on tosi vaikea tilanne, niin minä rauhoitun enemmän ja pystyn keskittymään. Olen tottunut tähän hommaan. 🟡

Miten ratkaisukeskeistä lyhytterapiaa voisi soveltaa poliisin työssä?

Ratkaisukeskeinen lyhytterapia on terapian muoto, joka nimensä mukaisesti keskittyy ratkaisuihin eikä ongelmiin. Siinä terapeutti etsii asiakkaan voimavaroja, kartoittaa tämän toivomia visioita tulevaisuudesta ja tutkii kaikkea, mikä jo nyt vie asiakasta kohti parempaa tulevaisuutta. Asiakasta pidetään oman elämänsä asiantuntijana.

Terapia etenee vapaamuotoisesti asiakkaan tahdissa ja häntä kuunnellen. Terapeutti esittää asiakkaalle kysymyksiä, joihin ei aina heti löydy vastauksia eikä ole tarkoitukseen, mutta ne voivat käynnistää ajatusprosessin, jolla voi olla kauaskantoisia vaikutuksia.

Ratkaisukeskeinen lyhytterapia voi olla kertaluonteista tai kestää useamman kerran, mutta kantavana ajatuksena on, että yksikin kerta voi riittää. Terapiassa käytettäviä menetelmiä ja työskentelytapoja on mielestäni mahdollista käyttää myös poliisin arjessa, ja näin moni saattaa tehdäkin terapiamuotoa sen tarkemmin tunte-matta.

Ratkaisukeskeisellä ajattelulla voi olla laajoja hyötyjä. Mitäpä jos sen avulla olisi mahdollista vaikuttaa esimerkiksi kuulustelussa vielä vahvemmin siihen, että rikoksesta epäillyn halu uusia rikoksia vähenisi?

Ratkaisukeskeisyydessä tietyt kysymystyypit toistuvat kuten selviytymiskysymykset, joita poliisikin voisi käyttää. Poliisi voisi kysyä kuulustelussa useita kertoja aiemminkin pahoinpitelyrikoksiin syyllistyneeltä rikoksesta epäillyltä esimerkiksi ”Miten olet nyt pystynyt olemaan viikkoja käymättä käsiksi puolisoosi siitä huolimatta, että kerrot koskematta olemisen olevan sinulle kovin vaikeaa?” Näin asiakkaalle tarjottaisiin mahdollisuus nähdä itsessään myös niitä puolia, jotka ovat auttaneet häntä toimimaan oikein.

Poikkeuskysymykset puolestaan keskittyvät tilanteeseen, kun ongelmaa ei ole tai sitä on vähemmän; ”Mikä silloin on toisin, kun et käytä alkoholia?” Edistyskysymykset auttavat huomaamaan, mitä edistystä on jo tapahtu-

nut; ”Mitä olet jo alkanut tehdä tilanteen parantamiseksi jatkoa ajatellen?”

Ratkaisukeskeisyyttä käytettäessä, haasteena on luopua ajattelusta, että meidän pitäisi tietää syyt, jotka ovat johtaneet nykyhetkeen, jotta voisimme tehdä oikeat ratkaisut tulevaisuuden suhteen. Ihmisen mieli ei toimi kuten monien sairauksien hoito; ei ole pakko saada diagnoosia, jotta löytyisi oikeat ”lääkkeet”. Ratkaisukeskeisyydessä ongelmia ei yritetä laittaa syy-seuraussuhteeseen.

Mitä tapahtuisi, jos sopivalla hetkellä kuulustelussa poliisi kysyisi rikoksesta epäillyltä vaikkapa seuraavia kysymyksiä:

- Milloin tätä ongelmaa ei ole?
- Minkä toivoisit muuttuvan, jotta voisit jättää rikosten teon?
- Onko aikoja, jolloin ongelma on vähäisempi tai sitä ei ole?

Mikään terapia ei ole vain kysymysten esittämistä, mutta esimerkkikysymykset kuvaavat suuntaa, johon ratkaisukeskeinen työskentelytapa tähtää. Sitä on sovellettu myös itsemurhakriisin keskellä olevien ihmisten auttamiseksi, samoin väkivaltaa käyttäneiden käytöksen muuttamiseksi – hyvin tuloksin. Voisitko sinä käyttää työssäsi enemmän ratkaisukeskeistä lähestymistapaa? 🟡

Kirjoittaja Nina Juurakko on poliisi ja ratkaisukeskeinen lyhytterapeutti.

Lisätietoa aiheesta:

Väkivallasta turvallisuuteen (Ahola Tapani ja Ahola Maiju)

Elämästä on kysymys – itsemurhakriisin ratkaisukeskeinen hoito (Heather Fiske)

Ratkaisukeskeisen terapian oppikirja (Peter De Jong ja Insoo Kim Berg)

Poliisimuseon kokoelmissa on 24 000 esinettä

Tampereella sijaitseva museo tuottaa tietoa poliisin työstä eri aikakausina niin suurelle yleisölle, sidosryhmille kuin poliisille itselleen.

TEKSTI

Juhana Unkuri

KUVA

Roosa Lehtonen

Menneisyyden ja aiempien sukupolvien tekemän työn ymmärtäminen auttaa tämän päivän toimijoita hahmottamaan, mikä meidän tehtävämme on. Menneisyyden tuntemisen kautta voimme rakentaa paremmin sekä työhön liittyvää minä-kuvaamme että työyhteisöä. Tässä museomme haluaa olla avuksi, Poliisimuseon johtaja, intendentti **Lauri Haavisto** sanoo.

Nykyään monissa museoissa esineet ja muut fyysiset dokumentit ovat aiempaa pienemmässä roolissa, ja niiden rinnalle on tuotu runsain mitoin erilaista luovaa digitaalista aineistoa.

– Me uskomme, että Poliisimuseoon tulevat ihmiset haluavat nähdä nimenomaan esineitä ja muuta aitoa materiaalia. Mielestäni museon tärkein tehtävä on juuri materiaalin tallentaminen. Mitenkään täydellistä kattavuutta emme voi tietenkään saavuttaa, mutta yritämme kerätä riittävän otannan tuleville sukupolville.

Poliisimuseon kokoelmissa on noin 24 000 esinettä, 141 000 valokuvaa, 3 900 filmiä tai multimediaesitystä sekä 3 000 kirjaa. *Poliisi paikalla!*-perusnäyttelyssä esillä on kerrallaan noin 340 esinettä. Lisäksi museossa on vaihtuvia näyttelyitä.

Tärkeässä roolissa on niin sanottujen perinnehaastattelujen tekeminen ja tallettaminen.

– Yleensä olemme haastatelleet eläkkeelle jääneitä poliiseja, jotka ovat kertoneet esimerkiksi siitä, miten heistä tuli poliiseja, ja ylipäättään uransa vaiheista.

Poliisimuseo perustettiin Tampereen Hervantaan, Poliisiammattikorkeakoulun yhteyteen vuonna 2004. Ensin sen tuottamia näyttelyjä oli Tampereella museokeskus Vapriikissa. Omat tilat se sai vuonna 2008. Vantaalla sijaitsevan Keskusrikospoliisin Rikosmuseon kokoelmat siirtyivät Poliisimuseon vastuulle vuonna 2019.

– Rikosmuseon kokoelmat sijaitsevat edelleen Vantaalla, mutta ne eivät ole suuren yleisön nähtävillä. Meidän näyttelyissämme on ollut joitain sen kokoelmiin kuuluvia esineitä, Haavisto kertoo.

↑ **Maijat ja möröt – Poliisin ajoneuvoja maastossa ja maanteilla** -erikoisnäyttelyssä museovieraat pääsevät tutustumaan poliisin autoihin, moottoripyöriin, skoottereihin, moottorikelkkoihin ja mönkijöihin. Mukana nykypäivää ja historiaa.

– Rikosmuseon väkivaltarikoksista kertovassa näyttelyssä tuodaan muun muassa esiin, miten näitä rikoksia on onnistuttu ratkomaan. Tämän ja museomme muidenkin näyttelyiden lähtökohta on, että rikoksen uhreista kerrotaan kunnioituksella. Rikoksia käsitellään ilmiöinä, eikä rikollisia nosteta erityisesti esiin.

Poliisin historiaan liittyvää materiaalia löytyy myös Kansallisarkistosta. Lisäksi joillain poliisiasemilla on perinnetiloja, joissa on paikallista aineistoa. Ne tapaavat olla avoinna yleisölle vain erityistapahtumien yhteydessä.

Historia osa opiskelua

Tampereella poliisiksi opiskelevien ohjelmaan sisältyy kurssi poliisintyön historiasta.

– Opiskelijat tutustuvat museomme toimintaan ja pitävät esitelmän poliisin historiasta. Tämä kertoo osaltaan siitä, mi-

ten tärkeänä historiatyötä ja oman organisaation perinteiden tuntemista pidetään poliisissa.

– Yhdellä kurssilla kukaan ei tietenkään pysty hankkimaan täydellistä historiatietoa itselleen. Mutta ei se ole tarkoituksaan, vaan annamme asiaan työkaluja. Jatko jää näiden tulevien poliisien oman mielenkiinnon varaan, Haavisto luonnehtii.

Poliisien lisäksi Poliisimuseo palvelee useita muita ammatiryhmiä. Esimerkiksi monet tutkijat, toimittajat ja kirjailijat sekä elokuvien, dokumenttien ja tv-sarjojen tekijät ovat olleet museoon yhteydessä.

– Oletus on usein se, että me museonväki tiedämme kaiken poliisin historiasta. Näin ei tietenkään ole, varsinkin kun kotimaisen poliisin historia ulottuu aina Ruotsin vallan aikaan asti. Autamme kyllä kaikessa missä pystymme, tarjoamme hyviä lähteitä tai ohjaamme oikeaan suuntaan tiedon etsinnässä, Haavisto toteaa.

Esimerkiksi elokuvantekijät saattavat pyytää Poliisimuseolta esineitä lainaksi. Tähän museo harvoin käytännön syistä myöntyy.

– Satunnaisesti osallistumme kuitenkin messuille ja voimme ottaa mukaamme esineistöä. Äskettäin esittelimme moottoripyörämessuilla poliisin historiallista BMW-moottoripyörää. Kerroimme messuilla museon työstä ja poliisiopintoihin hakeutumisesta, eli myös tällainen pr-työ on osa toimintaamme.

Varsinaisesti Poliisimuseon ajoneuvokokoelmia säilytetään Kangasalla tieliikenteen valtakunnallisessa erikoismuseossa Mobiliassa. Parhaillaan monenlaisia kulkupelejä on nähtävillä myös Poliisimuseossa, kolme ja puoli vuotta esillä olevassa *”Maijat ja möröt – Poliisin ajoneuvoja maastossa ja maanteilla”* -näyttelyssä.

– Tallennamme myös poliisin ajoneuvokoulutusta. Ajoneuvokoulutusta annetaan Pieksämäellä, moottoripyöräkoulutusta Räyskälässä ja moottorikelkkakoulutusta Taivalkoskella. Haastattelujen lisäksi teemme niissä kuvauksia niin tavallisella kameralla kuin droneilla; siinä meidän apunamme on ulkopuolinen kuvausryhmä. Tällaisestakin materiaalista on suuri apu, kun rekrytoimme tai kerromme muuten poliisin työstä.

Koko perheen museo

Haavisto uskoo, että Poliisimuseo toimii jatkossakin nykyisellä konseptilla, jossa fyysinen materiaali on pääroolissa. Sen lisäksi he aikovat satsata aiempaa enemmän virtuaalisuuteen ja interaktiivisuuteen.

– Haluamme laittaa jatkossa verkkoon entistä enemmän kuvia kokoelmistamme. Näin materiaaliimme voi tutustua

missä päin maailmaa tahansa; tässäkin on tietysti huomiotava eettisyys- ja laillisuusnäkökulmat.

Poliisimuseo alkaa tämän vuoden aikana laatia tietokantaa, jossa on tietoa virantoimituksessa surmansa saaneista poliiseista. Tavoitteena on julkaista se netissä ensi vuonna.

– Tämäkin aihe on tietysti vaikea, mutta tuleva tietokanta on samalla kunnianosoitus näille ihmisille, jotka kuolivat poliisin työtä tehdessään.

Viime vuonna Poliisimuseossa vieraili yli 40 000 ihmistä, mikä oli sen uusi kävijäennätys. Vuonna 2022 Museoliitto valitsi sen Vuoden Museoksi.

Poliisiksi opiskelevat suorittavat Poliisimuseolla myös niin sanottuja pr-rasteja eli kävijät pääsevät museolla keskustelemaan heidän kanssaan ja esittämään kysymyksiä.

– Ajatuksena on, että poliiseja – tai tässä tapauksessa poliisiksi opiskelevia – voi tavata ilman, että olisi rikoksen uhri tai tekijä.

Koko perheen näkökulma on Poliisimuseossa vahvasti esillä. Sieltä löytyy lasten oma osasto eli poliisikamari Pokela, jossa lapset saavat esimerkiksi hypätä pienen poliisiauton ratiiin ja pukeutua Pokelan poliisihaalareihin.

Perusnäyttelyn yhteydessä olevasta toiminnallisesta tilasta löytyy oikea poliisiauto, jonka kyytiin voi hypätä. Lapsivieraat saavat museon aulapalvelusta myös tehtävävihon mukaan museokierrokselleen.

– Museovierailut ovat myös laillisuuskasvatusta ja ennaltaehkäisevää toimintaa.

Poliisimuseota kiinnostavat esineiden ohella ilmiöt

Suurin osa Poliisimuseon kokoelmista on saatu lahjoituksena. Laajimpia kokonaisuuksia ovat Poliisin Tekniikkakeskukselta, liikkuvasta poliisista ja suojelupoliisista saadut aineistot. Sen lisäksi aineistoa saadaan paikallisilta tahoilta.

– Meihin kannattaa ottaa yhteyttä, jos vastaan tulee poliisintyöhön liittyvää esineistöä, valokuvia tai muuta aineistoa, joka vaikuttaa tallentamisen arvoiselta. Esimerkiksi tilanteissa, joissa toimitilat vaihtuvat tai poliisi eläköityy, paikallista poliisihistoriaa ja siihen liittyvää esineistöä herkästi häviää tai tuhoutuu. Meitä kiinnostavat myös nykyhetken ilmiöt ja rikostapaukset. Tarvittaessa meiltä saa apua aineiston arvioimisessa.

Haavisto kannustaa ottamaan yhteyttä museoon myös, jos on kiinnostunut toimimaan poliisiyksikön museoyhdyshenkilönä tai haluaa antaa vinkkejä museon työryhmille, kuten rikostorjunnan tallennustyöryhmälle tai Mobilia-työryhmälle. 🟡

” VAIHDETAAN VAPAALE

Meditaatiota kaksipyöräisellä

Jukka Saarelainen, 50, käyttää vapaa- ajastaan tunteja viikossa alamäkipyöräillen. Pyöräily on hänelle omanlaista meditaatiota. Saarelainen työskentelee Sisä-Suomen poliisilaitoksella Jyväskylässä teknisessä tutkinnassa ryhmän varajohtajana. Tekniikassa hän on ollut töissä vuodesta 2004.

TEKSTI Nina Juurakko **KUVAT** Jarkko Pekonen / Kuvafabriikki

Kaksipyöräiset ovat kiinnostaneet **Jukka Saarelaista** aina. Ala-asteikäisenä hän alkoi ajaa motocrossia ja viihtyi sen parissa lukion alkupuoliskolle asti. Sitten harrastus alkoi muodostua turhan kalliiksi ja muutenkin hänen kiinnostuksensa lajiin alkoi lopahtaa. Moottoripyöräilyn oli aika jäädä taakse, toistaiseksi.

Kun Saarelainen piti työelämästä väli vuotta perheensä kanssa Norjassa vuonna 2002, hän tutustui pyöräilyyn uudesta ulottuvuudesta. Norjassa monilla oli tapana pyöräillä vuorilta alas, mikä oli sitä todellista alamäkipyöräilyä.

– Minäkin päätin kokeilla lajia ja ostin ensimmäisen täysijousitetun maastopyöräni. Jäin lajiin koukuun saman tien, Saarelainen muistelee.

Suomeen palatessaan Saarelainen halusi jatkaa lajin parissa. Vuonna 2003 alamäkipyöräily oli vielä kuitenkin melko marginaalilaji. Vuosien kuluessa harrastusmahdollisuuksia tuli vähitellen lisää eri hiihtokeskuksiin. Saarelainen kävi usein Laajavuoressa, ja myös Messilä, Sappee sekä Tahko tulivat tutuiksi. 2010-luvun alussa harrastajia alkoi jo olla enemmän ja laji oli levinnyt Lappiinkin.

– Vaihdoin alamäki- eli DH-pyöräni enduropyörään vuonna 2013, koska se oli huomattavasti monipuolisempi. DH-pyörä on suunniteltu vain alamäkijoon. Se on matala, pitkä ja siinä on joustoa reilut 200 mm. Nykyiset enduropyörät ovat kymmenen vuoden takaisia DH-pyöriä parempia, ja vaikka niissä on hieman vähemmän joustoa, niillä ajaa myös Suomen DH-ratoja kivasti.

Välttämättömät varusteet

Alamäissä nopeus nousee noin 40 kilometriin tunnissa. Vauhdikas laji vaatii myös varusteet, jotka suojaavat mahdollisissa kaatumisissa – niitä kuitenkin tulee jokaiselle josakin vaiheessa.

↑ Tutuilla reiteillä saattaa loukkaantua herkemmin, kun vauhtikin lisääntyy.

– Full face -kypärä, polvisuojat, kyynärsuojat, rinta- ja selkäpanssarit ovat suositeltavia. Kypärä on motocross-mallinen ja se suojaa myös kasvot. Nykytrendi vain tuppaa olemaan, että käytetään mahdollisimman vähän suojia, mutta minä käytän kyllä kaikkia ajokenkineen ja käsiineen, Saarelainen tuumaa.

Lajiin pääsee kiinni noin 4 000 eurolla.

– Sillä saa jo turvallisen pyörän. Varustepaketti kypäriin maksaa alle tonnin. Kun vauhti kasvaa, se edellyttää pyörältäkin parempaa kestävyyttä. Pyörän hinnalla ei oikeastaan ole ylärajaa.

Lajia kokeillakseen ei kuitenkaan ole pakko ostaa mitään itse. Kaikkia varusteita voi myös vuokrata.

– Itsekin vuokraan DH-pyörän välillä, sillä se on omiaan alamäkiin.

Nykyään alamäkipyöräilyä voi harrastaa lähestulkoon kaikissa hiihtokeskuksissa. Keskukset ovat keksineet hyvän aktiviteetin myös lumettomalle kaudelle. Monissa keskuksissa on kuitenkin vain muutama kunnostettu reitti, mutta useita ”luonnollisempia polkuja”. Reitit on värikoodattu samaan tapaan kuin laskettelurinteet talvisin.

– Bikeparkeissa on nykyään runsaasti helpompiakin reittejä, niissä pystyy aloittelijakin ajamaan ja nauttimaan, Saarelainen toteaa.

Ja kun lähtee Suomen rajojen ulkopuolelle, mahdollisuuksia tulee paljon lisää – ja samalla myös vauhtia.

Laji vie maailmalle

Saarelainen on käynyt useita kertoja laskemassa Alpeilla. Viimeksi vuonna 2022 hän kävi kokeilemassa siellä maailmancup-rataakin.

– Se oli varsin jyrkkä ja vaativa rata eli treili, kuten lajin harrastajat sanovat.

Norjan Alpeilla ja Teneriffalla Saarelainen on käynyt laskemassa samanhenkisen porukan kanssa. Muutaman päivän reissulla ehtii nauttia useasti pitkestä, luonnonmukaisista reiteistä.

Kotiseudullaan Jyväskylässä Saarelainen käy laskemassa pari kertaa viikossa Laajavuoren bikeparkissa. Kerralla siihen menee tunnista kahteen. Radat ovat Saarelaiselle jo niin tuttuja, että tuo aika on ihan sopiva.

Sen lisäksi hän käy ajamassa alamäkipainotteisia lenkki-ajaja noin 4–8 hengen porukalla Jyväskylässä ja lähikun-

99 Luonnossa liikkuminen palauttaa aina.

nissa joka viikko. Iltalenkit kestävät yleensä parisen tuntia, viikonloppuisin voi mennä koko päivän. Maastossa päivän lenkin aikana hän etenee neljästä kuuteenkymmeneen kilometriin maastosta riippuen. Laji on raskas, mutta antoisa.

– Saan aina hyvän mielen, kun olen käynyt rehkimässä. Unohdan pyöräillessä kaiken muun, kun seuraan polkuja, eteen tulevia kiviä ja juurakoita. Se on sukellus omaan kuplaani ja tietynlaista meditaatiota. Lisäksi samanhenkinen porukka vetää puoleensa – vesisade ei estä menoa, kun kaverit kysyvät mukaan. Luonnossa liikkuminen palauttaa aina.

Saarelainen on huomannut vuosien saatossa lajin suosion kasvun. Monet maantiepyöräilijätkin ovat siirtyneet metsiin, niissä ei autoilijoita ole.

Loukkaantumisiakin voi tulla

Loukkaantumisiltakaan lajissa ei välttämättä säästy. Saarelainen on loukannut itseään useita kertoja.

– Kerran polvi vääntyi pahasti, kun laskin Laajiksessa tuttua rataa tutussa paikassa, ja yritin vähän liikaa. En ehtinytkään kääntää ja pyörä meni toiselle puolelle puuta ja minä toiselle. Vieraissa paikoissa sitä osaa ottaa varovaisemmin, tutuissa ei niinkään.

↑ Alamäkipyöräilyä kokeillakseen voi välineet myös vuokrata.

← Jukka Saarelainen käyttää kaikkia suojavälineitä, vaikka nykysuuntauksessa suojaus on vähentynyt.

Saarelaisen kausi päättyi viime vuonna jo heinäkuussa, kun hän kaatui pyörällä ja akillesjänne katkesi.

– Elokuu olisi ollut lomaa, ja ajoreissut oli valmiiksi suunniteltu, mutta ne peruuntuivat. Olen kuntouttanut vammaa talven ajan ja nilkka vaikuttaa nyt hyvältä. Tänä vuonna on tarkoitus ajella kotimaassa, loppukesästä Ylläksellä ja Levillä.

Alamäkipyöräilyssä kilpaillaan niin SM- kuin MM-tasollakin. Saarelainen osallistui satunnaisesti SM- ja DH Cupin kilpailuihin vuoteen 2013 saakka, ja oli yleisessä sarjassa muutaman kerran 10 parhaan joukossa. Master-sarjoissa eli ikämiehissä hän oli parhaillaan kolmen parhaan joukossa.

– Yleisessä sarjassa voi olla yli 100 laskijaa, kun taas Master-sarjassa joitakin kymmeniä, Saarelainen pehmittää menestystään.

Lajissa siis yksinkertaisesti kilpaillaan siitä, kuka laskee radan nopeimmin. Rataan saa tutustua ja siellä voi harjoitella etukäteen. Suomessa ajetaan yleensä kaksi ajoa mäkeä alas, maailmancupissa yksi ajo, ja radat ovat niissä pidempiä. Suomessa yhteen laskuun menee alle minuutti, Alpeilla jopa neljä minuuttia.

– Laji sopii rämäpäille, mutta yhtä hyvin se sopii harkitsevillekin. Jos on liikaa intoa ja vauhtia eikä osaamista, loukkaantuu heti. Laji sopii jokaiselle, joka tykkää tekemisestä maastossa. Ratoja on monen tasoisia. Suosittelen kokeilemaan, mutta varo, voit jäädä koukuun, Saarelainen naurahtaa. ☺

Sveitsin järvipoliisissa harrastuksen voi yhdistää työhön

Sveitsin poliisilla on oma sukellusyksikkö, joka vastaa vedenalaisista etsintä- ja pelastustehtävistä.

TEKSTI JA KUVAT

Päivi Tolonen

Yverdon les Bainsin kaupungissa, Nêuchatel-järveen johtavan kanaalin varrella kiinnittyy huomio komeaan venevarikkoon. Kyseessä on Brigade du lac, yksi Sveitsin poliisin järviprikaatien toimipaikoista. Varikolla on kolme tehokasta venettä: yhdeksän- ja kuusimetriset, nopeat kumi-veneet partiointia varten sekä iso, pelastustehtäviin tarkoitettu perinteisempi vene.

Yksikön vastuulla on monenlaisia tehtäviä, joista eräs poikkeaa täysin Suomen poliisin tehtävistä. Poliisi hoitaa sekä

veden alle joutuneiden pelastustehtävät että hukkuneiden etsinnät ja nostot. Lisäksi työhön kuuluu rikoksiin liittyvien esineiden etsinnät järven pohjasta. Niinpä kaikilla yksikön poliiseilla on sukeltajan koulutus.

– Partioimme myös säännöllisesti järvellä ja valvomme sekä urheilutapahtumia että kalastusta.

Vastuullemme kuuluu raportointi vene- ja sukellusonnettomuuksista sekä veden saasteista, kertoo järvipoliisi **Marc Hebeison**.

← Marc Hebeison on työskennellyt järviprikaatissa vakituisesti loka-kuusta 2023. Hebeison kykenee sukeltamaan 50 metriin saakka.

Osalla prikaatin poliiseista on erikoiskoulutus pelastus- ja etsintätehtävien suorittamiseen jyrkänteillä ja kanjoneissa. Yhteistyötä tehdään paljon myös vapaaehtoisten pelastusorganisaatioiden kanssa, mitkä lähtevät useimmiten apuun silloin, kun järvellä liikkujaa kohtaa venerikko.

Koulutus talon puolesta

Järviprikaatiin työskentelemään haluavalla henkilöllä tulee olla poliisin tutkinto ja työkokemusta parin kolmen vuoden ajalta. Lisäksi taskussa pitää olla CMAS**-sukelluslisenssi, joka mahdollistaa itsenäisen sukelluksen 30 metriin sekä veneenkuljettajan perustutkinto, eli oikeus ajaa teholtan yli kahdeksan hevosvoiman moottorivenettä.

Henkilö aloittaa tutustumisen prikaatiin kesätyöntekijänä. Kun takana on muutama kesätyöpesti, voi hakea vakituista paikkaa prikaatissa. Lisäksi tulee läpäistä pääsykoetestit.

– Testeissä pitää muun muassa uida 400 metriä alle 10 minuutissa. Lisäksi suoritetaan 12 minuutin juoksu- sekä 25 metrin sukellustesti. Orientaatiokykyäkin testataan, eli sukeltaan silmät sidottuina ja suoritetaan jokin tehtävä veden alla. Psykologi arvioi toimintaa koko ajan, Hebeison listaa.

Hän on työskennellyt yksikössä vakituisesti viime loka-kuusta lähtien. Sitä ennen hän suoritti prikaatissa kolme kesätyöjaksoa vuosien 2019–2023 välillä. Mies sukeltaa maksimissaan 50 metriin ja muutama yksikön poliiseista jopa 80 metriin saakka. Ei mikään tarpeeton taito, sillä Nêuchatel-järvi on syvimmillään 150 metriä.

Yksikkö tekee sukellusetsintöjä Nêuchatel-järven lisäksi pienemmillä vuoristojärvillä, joissa, padoissa sekä jään alla. Vuosittain nostetaan noin 10–20 hukkunutta.

Sveitsin poliisi

Sveitsin poliisiorganisaatiossa on kolme tasoa: liittovaltion poliisi, kantonin poliisi ja kunnallinen poliisi. Kullakin maan 26 kantonilla on oma poliisiyksikkönsä ja lisäksi kantoneissa omat paikallispoliisinsa, jotka vastaavat useimmiten useamman kunnan poliisitehtävistä. Noin 830 000 asukkaan Vaudin kantonissa työskentelee 967 poliisia.

Poliisit saavat koulutusta talon puolesta ympäri vuoden. Prikaatissa työskentelee useita sukelluskouluttajia sekä kaksi kanjontehtäviin ja kaksi veneen navigointikoulutukseen erikoistunutta kouluttajaa. Maaliskuun alussa 1800 metrin korkeudessa sijaitsevalla Sion-järvellä järjestettiin jäänalainen koulutus, johon Hebeisonkin osallistui.

Kesällä ei lomaila

Kun Hebeison nostaa yhdeksänmetrisen veneen vauhtia noin 60–70 km/h, kulkee vene vakaasti. Veneessä on tehokas tutka selvittämään veneilijöiden nopeuksia. Kun horisontissa näkyy pari pientä venettä, ottaa poliisi esille elektronisen kiikarin, joka tarkentaa kohteeseen automaattisesti myös kiikaria liikuttaessa.

Hebeisonin näkökenttään osuu pieniä kalastusveneitä.

– Kalastajat ovat lähes ainoita veneilijöitä talvisaikaan ja useimmat heistä ovat kalastaneet järvellä jo vuosikymmeniä. Niinpä teemme talvella partiointia vain noin kerran viikossa. Kesällä partioimme usein päivittäin, Hebeison kertoo.

Kesällä työpäivät saattavat venyä 10–12 tuntiin. Kun sääennuste lupaa viikonlopulle kaunista säätä, joutuu suurin osa vahvuudesta töihin välillä lyhyelläkin varoitusajalla. Työ vaatii Hebeisonin mukaan spontaania luonnetta ja sopeutumista nopeasti vaihtuviin tilanteisiin niin työn sisällön kuin työaikojen suhteen.

– Kesällä ei pysty suunnittelemaan viikonloppujaan etukäteen, eli työn ja vapaa-ajan yhdistämisen ei ole aina helppoa. Työskentelemme käytännössä koko parhaan loma-ajan eli heinä-elokuun. Kesällä voi pitää lomaa maksimissaan kaksi viikkoa.

Talvisin työajat ovat normaalit ja kuluvat pitkälti hallinto- ja kaluston ylläpitotehtävien parissa. Prikaatissa on kuitenkin paikalla vuorokauden ympäri vähintään kolme henkilöä, esihenkilö ja kaksi poliisia.

Laaja partiointialue

Poliisisukeltajan tehtävä on vaativa, sillä siihen kuuluu monia rikospaikan tekniseen tutkintaan kuuluvia tehtäviä. Veden alla tehdään esimerkiksi nopea piirroksmainen hahmotelma rikospaikasta, otetaan näytteitä, valokuvataan ja videoidaan. Syvä järvi on pintaa lukuun ottamatta lämpötilaltaan vain noin neliasteinen ympäri vuoden ja näkyvyys on usein huono.

– Käytämme syvyydestä riippumatta ensin robottia lähes kaikissa vedenalaisissa etsintätehtävissä, Hebeison kertoo.

Yverdon les Bainsin järvipoliisi hoitaa Nêuchâtel-järvellä Vaudin kantonille kuuluvien alueiden tehtäviä. Niihin kuuluu 38 kilometriä pitkän ja 9 km leveän järven eteläosa sekä pari pienempää kaistaletta järven pohjoisosassa.

– Pääsemme tällä veneellä hätätilanteessa 25 minuutissa järven pohjoispäähän asti.

Osa järvestä kuuluu Neuchâtelin, Fribourgin ja Bernin kantonille, joiden prikaatit vastaavat omista alueistaan. Vaudin kantonille kuuluu myös läheisen, pienen Murten-järven eteläosa, jonne joudutaan navigoimaan kanavia pitkin Neuchâtel-järveltä.

Unelmatyössä

Prikaati tekee yhteistyötä myös eläimistä, luonnosta ja kalastuksesta vastaavan poliisin kanssa, jolla on yksikössä oma vene. Hän valvoo esimerkiksi linnuille rauhoitettuja luonnon-suojelualueita, joita on Yverdon les Bainsissa kaksi.

Työn suola on Hebeisonin mukaan tavata ihmisiä ja jutella heidän kanssaan.

– Kesällä järvellä veneilevät ihmiset viettävät vapaa-aikaansa. Niinpä he ovat yleensä hyvällä tuulella. Kun työskentelin maantiepartiossa, olivat monet kohtaamani ihmiset ymmärrettävästi stressaantuneita.

Nuori poliisi sanoo olevansa nyt unelmatyössään. Hän saa työskennellä luontoympäristössä järvellä. Prikaatissa intohimoiset sukeltajat voivat myös yhdistää harrastuksensa työhön.

– Osa poliiseistamme sukeltaa paljon vapaa-ajalla ja he toimivat myös urheilusukelluskouluttajina. 🟡

Tutut ongelmat kiusaavat Sveitsin poliisia

Sveitsin poliisin ammattiliittojen kattojärjestösten FSFP:n mukaan poliiseista on tällä hetkellä pulaa kaikkialla Sveitsissä. Poliisin työ on vaativaa ja siinä on monia haastavia puolia.

– Epäsäännölliset työajat, arvosituksen puute, korkea stressitaso traumaattisten tapahtumien jälkeen sekä jatkuva tarkkailun kohteena oleminen, listaa järjestön viestinnästä vastaava **Alexia Hungerbühler**.

Nämä kaikki seikat vaikuttavat siihen, että nuoria on vaikeaa saada kiinnostumaan poliisin ammatista. Hungerbühlerin mukaan poliisin rekrytoin-

tiehtoja pitäisikin miettiä uudelleen.

– Lisäksi poliisin pitäisi pystyä kilpailemaan yksityissektorin työpaikkojen kanssa tarjoamalla paremmat työolosuhteet ja -ehdot.

Poliisin palkkataso vaihtelee Sveitsin sisällä, koska maa on liittovaltio, jossa on 26 kantonia. Kukin niistä on hallinnollisesti itsenäinen, joten yksittäisillä kantoneilla on päätäntävalta myös palkkojen suhteen.

– Palkkatasoa ei ole standardisoitu koko maan tasolla ja siksi palkat voivat vaihdella suuresti eri kantonien välillä. Poliisin työtehtäviin suhteutettuna palk-

kataso on kuitenkin kaikkialla maassa liian matala. Lisäksi joissakin kantonissa on tehty äskettäin säästöjä, jotka ovat alentaneet esimerkiksi poliisien haittakorvauksia, Hungerbühler sanoo.

Löytyy poliisin työstä hyviäkin puolia; työ on mielekästä ja tarjoaa monipuolisia mahdollisuuksia. Yhteishenki Sveitsin poliisissa on hyvä.

– Poliiseilla on mahdollisuus työllistyä moniin erilaisiin tehtäviin liittovaltion poliisista eri kantonien ja kuntien poliisiyksiköihin. Poliisin ammattikoulutus on hyvin organisoitu ja työntekijät saavat säännöllisesti lisäkoulutusta.

99 Pitkittyneen talven jälkeen kaikki tuntui olevan täydellisen kohdallaan.

Ruusukupista vai maalaismaisemalla?

LASTASIMME auton täyteen naapurustoa ja ajelimme puutarhalle. Aurinko paistoi, suorastaan kuumasti. Ihastelimme maalaismaisemia, vehreyttä ja vastaviljeltyjä peltöjä. Pitkittyneen talven ja kylmän jälkeen kaikki tuntui olevan täydellisen kohdallaan. Niin kohdallaan, että kukaan ei marisut eikä valittanut mitään eikä mistään.

Taimitarhalla ei ollut kenelläkään kiire ja palvelu oli olkapään takana. Hoito-ohjeita sai niin paljon kuin kehtasi pyytää. Sitä siinä lähtiessäkin hie-man hämmästeltiin, että onko tämä edes mahdollista. Aikuiset ihmiset ihailemassa suven suloa ilman pienintäkään kolotusta tai poliittista epäkohtaa.

Kun taimet saatiin pakattua peräluukkuun, olikin suvisumppien aika. Puutarhan lähellä oli auki kahvila, joka toimii jo vuosia sitten lopettaneen elintarvike- ja maatalouskaupan tiloissa. Kesäkahvilaa pitää kauppasuvun suhteellisen korkeaikäinen daami kaiketi harrastukseksi. Paikka on siitä erikoinen, että kahvilassa on edelleen myynnissä entisen kaupan aikaisia myymättä jääneitä tavaroita ja vaatteita.

Kun astuimme ovesta sisään, aika pysähtyi ja palasimme jonnekin myöhäiselle 1970-luvulle. Cafeterian pitäjä tiedusteli ensitöikseen, haluameko kahvia ruusukupeista (pieni) vaiko maalaismaisemalla (iso). Kahvi tarjoiltiin siis vanhaan malliin kahvikupista, joka oli tassilla. Kahvia oli keitetty pieni erä, ja heti perään rouva keitti uuden

satsin. Ei siis mitään saavin kokoista sammiota ja teräsvatsakeittoa!

Rouva oli leiponut aamulla kääretorttua reilusti fyllättynä, joten sitä valitsimme kahvin kylkeen. Kolmelta hengeltä kaikki maksoi yhteensä yhdeksän euroa. Siis yhteensä! Ilman rahtarikorttia tai kauppaketjun bonussovellusta. Huonommallakin matikalla kykenee päättelemään, että rouva tekee hommaa rakkaudesta lajiin, ei rahasta.

Jotenkin pysäyttävää ja vapauttavaa. Silläkin seutukunnalla kahvit pääsääntöisesti keitetään kotona ja nisut leivotaan itse. Mutta sitten on tämä sitkeä daami, joka haluaa kantaa sukunsa yrittäjäviittaa viimeiseen asti. Hän haluaa, että kesäisin turisteilla ja kesäasukkailla on yhteinen kokoon-tumispaikka. Vaikka mökillä olisikin viimeisen päälle baristakone, poiketaan daamin kahvilaan juomaan koukeroisista ruusukupeista kahveeta ja ihan vain istutaan ja ihmetellään mennyttä aikaa.

Onnistunut päivä on kääntynyt iltaan, ja loma hämmöttää horisontissa. Jos vaikka silloin poikkeaisi uudelleen rouvan cafeteriaan jatkamaan siitä, mihin nyt jäi... Leppoisaa suvea!

Maksava jäsen

Outi "Ode" Ahonen työskentelee käräjäsihteerinä Pirkanmaan käräjäoikeudessa ja hän on SPJL:n 2. varapuheenjohtaja.

ELÄKKEELLE

Jukka Suvisuo
1.12.2023
Lounais-Suomen poliisilaitos

SURUVIESTI

Onni Henttonen
ylikonstaapeli
s. 5.12.1930, Sääminki
k. 5.3.2024, Savonlinna

SURUVIESTI

Matti Kuusisto
vanhempi konstaapeli
s. 16.3.1941, Kangasala
k. 31.3.2024, Vantaa

*Muistamiset-palstalla
julkaistaan kuvia merkkipäivistä,
eläköitymisestä, häistä, lapsen
syntymästä tai kollegan pois-
menosta. Tapahtumasta saisi
olla kulunut korkeintaan kuusi
kuukautta.*

Tukea työssä ja arjessa jaksamiseen
Palkansaaajien hyvinvointi ja terveys PHT ry:n
edullisilta hyvinvointikursseilta

AIKUISTEN HYVINVOINTIKURSSIT

3+2+2 vrk

Kolmiosaisella kurssilla löydät motivaation ja toimivat keinot itsestäsi huolehtimiseen ja saat ammattilaisten tukea hyvinvoinnin ja jaksamisen haasteisiin. Sisältää majoituksen yhden hengen huoneessa, täysihoidon, ohjatun ryhmäohjelman sekä yhteensä kolme yksilöohjauskertaa.

**Omakastuu 105 € + 70 € + 70 €
(työttömät ja lomautetut -50 %)**

LAPSIPERHEIDEN HYVINVOINTIKURSSIT

4 vrk

Kurssilla perheet saavat tilaisuuden pohtia arjen hyvinvointiin liittyviä asioita ohjatusti. Ohjelmassa liikuntakokeiluja, innostavia pohdintatehtäviä sekä aikaa yhdessäololle. Sisältää ohjatun ryhmäohjelman, majoituksen ja viisi päivittäistä ateriaa.

Omakastuu aikuisilta 100 € (työttömät ja lomautetut 50 €), 6-16-vuotiaat lapset 60 €, alle 6-vuotiaat maksutta

Syksyn kurssit nyt haettavissa! pht.fi

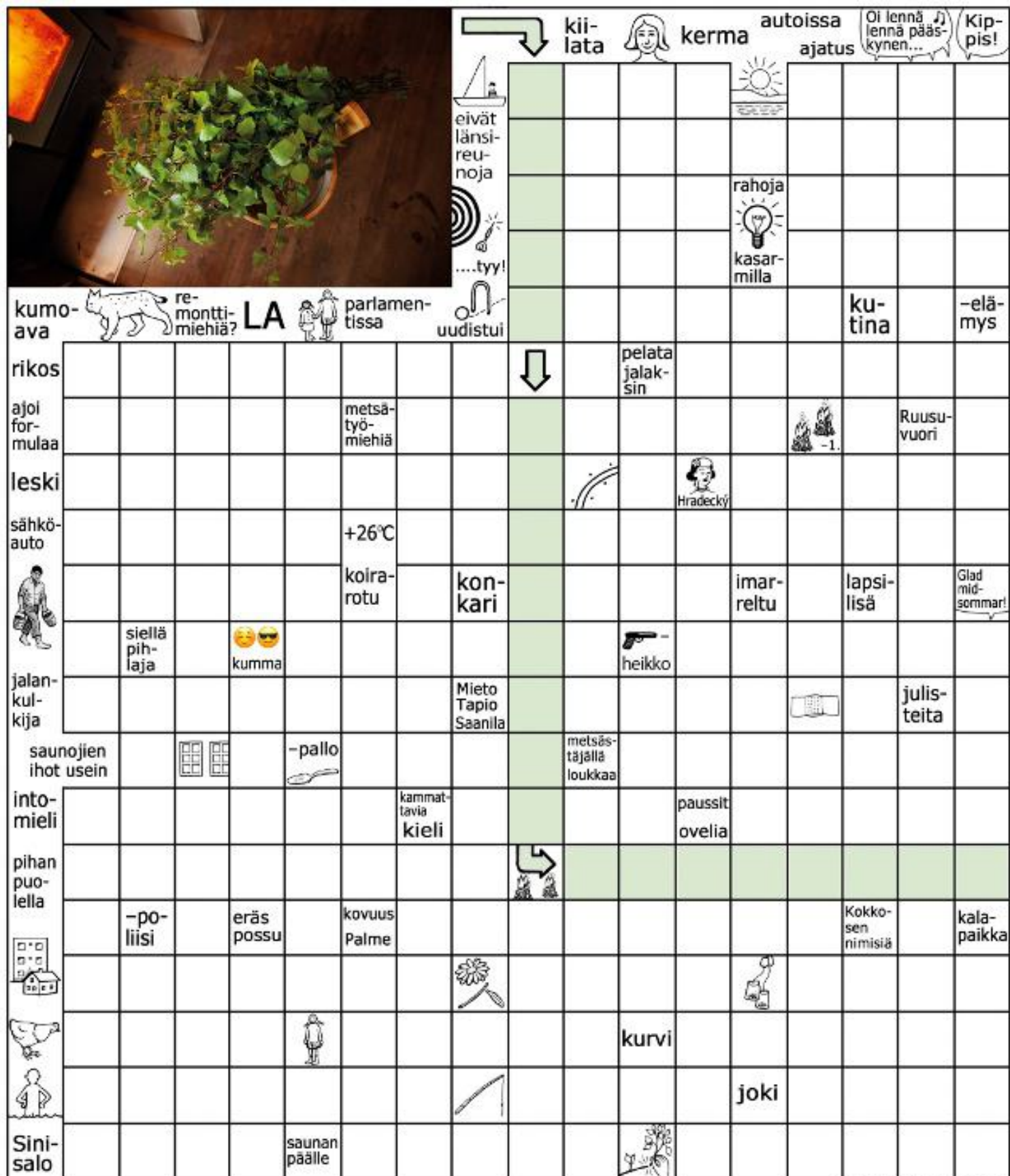

Poliisin Tuki ry tukee
virkatehtävissä vaikeasti
vammutuneiden poliisien
kuntoutusta ja virkatehtävissä
menehtyneen poliisin omaisia.
Ostamalla yhdistyksen
kannatustuotteita tuet
yhdistyksen toimintaa.
Lue lisää **Poliisintuki.fi**

Ilmoitusmyynti

Olli-Pekka Duk,
p. 050 378 3932,

ollipekka.duk@gmail.com

Spjl Suomen Poliisijärjestöjen Liitto

Jonne Rinne
puheenjohtaja
p. 050 399 8795

Mika Nygård
järjestöpäällikkö
p. 040 556 1441

Katja Almgren
visuaalisen viestinnän
asiantuntija
p. 044 582 0012

Marion Easton
harjoittelija
p. 050 300 9391
31.7.2024 saakka

Virpi Hallikainen
talousassistentti
p. 044 720 2094

Tarja Heinonen
puheenjohtajan sihteeri
p. 040 561 0114

Minna Huhta
koulutus- ja edun-
valvontasuunnittelija
p. 045 137 3393

Mira Kajander
puheenjohtajan sihteeri
p. 040 662 0534

Auno Mäkinen
neuvottelupäällikkö
p. 044 906 3710

Anne Rakka
jäsenrekisterisihteeri
p. 050 415 2080

Rita Ridanpää
lakimies
p. 050 570 1597

Marko Rikalainen
pääluottamusmies/
poliisihallinto
p. 041 730 5340

Jesper Thurin
lakimies
p. 050 301 9254

Jaana Tynjälä
talouspäällikkö
p. 040 940 2061

Alice Utriainen
pääluottamusmies/OM
p. 050 440 8452

Sari Wiid
viestintäpäällikkö
p. 041 730 5957

Asemamiehenkatu 2,
00520 Helsinki
spjl@spjl.fi

” Jäsennumerosi
löydät kätevästi
SPJL mobiilista!

PARASTA ERIKOISPUHDISTUS- JA VAHINKOSANEERAUSPALVELUA!

24/7 PÄIVYSTYS 0800 155 525

ilmainen asiakaspalvelunumero

MEIHIN LUOTETAAN,
LUOTA SINÄKIN!
TOTEUTUNUT YLI 150 TOI-
MEKSIANTOA KALMA- JA
RIKOSPAIKKAKOhteista
VUONNA 2020.

VAHINKOPALVELU

OLEMME SAANEET
KIITOSTA NOPEASTA
VASTEAJASTA, RAPOR-
TOINTIPALVELUSTA SEKÄ
ASiantuntemuksesta
VAHINKOKOhteiden
HOITAMISESSA.

RIKOSPAIKKOJEN PUHDISTUKSET

**KUOLINASUNTOJEN KEMIALLISET HAJUNPOISTOT,
OTSONOINNIT JA ALIPAINESTUKSET**

**RIKOSPAIKKOJEN PUHDISTUKSET, DESINFIOINNIT
JA HAJUNPOISTOT**

**SIRPALESIIVOUKSET, GRAFFITIEJEN POISTOT,
NOKIPESUT, SAVUVAURIOSIIVOUKSET
JA HAJUNPOISTOT**

**VESIVAHINKOJEN JÄLKEISET KUIVATUKSET
JA DESINFIOINNIT**

**VUOTO- JA PALOKOhteiden SEKÄ KALMA-
ASUNTOJEN JA RIKOSPAIKKOJEN VAHINKO-
TORJUNTATYÖT SEKÄ VAHINKOSANEERAUS**

**PÄIVYSTYS-
PALVELUMME
PALVELEE 24/7.**

**VASTEAIKAMME
PÄÄKAUPUNKI-
SEUDULLA
ON 2h.**

**PÄIVYSTYSPALVELU 24/7
PUH. 0800 155 525**

**asiakaspalvelu@optimasiivous.fi
www.optimasiivous.fi**

Optima palvelut

TOIMIPAIKAT
Helsinki
Harjukatu 4A
00500 Helsinki

Espoo
Lokirinne 1
02320 Espoo

Vantaa
Laurintie 138
01400 Vantaa

Turku
Joukahaisenkat. 6, 7 krs.
20520 Turku

Tampere
Hallituskatu 9
33200 Tampere

Kalevavakuutus.fi | 150
VUOTTA

✓ Ammattiliiton jäsenille

HAUTAA AJATUKSET KALLIISTA HENKIVAKUUTUKSESTA

Jäsenedulla säästät jopa satoja euroja

Epätietoisuus on huonoimpia syitä kuopata läheisten taloudellinen tulevaisuus. Tosiasiassa henkivakuutus maksaa vähemmän kuin luulet. SPJL:n jäsenenä saat Kalevasta merkittävästi edullisemman henkivakuutuksen 60,5 % alennuksella. Voit vakuuttaa myös puolisosasi yhteisellä pariturvalla – riittää, että toinen teistä on jäsen.

SPJL:n
jäsenedulla

3 022 vakuutettua henkeä

437 eur vuosittainen säästö ka.

ALENNUS

-60,5 %

ALENNUS

HYÖDYNNÄ
AINUTLAATUINEN
JÄSENETUSI »[www.kalevavakuutus.fi/
spjl](http://www.kalevavakuutus.fi/spjl)